

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE
VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN

COMMISSION
DES RELATIONS EXTÉRIEURES

VAN

DU

28-06-2000

28-06-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 28 juni 2000

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN - COM 250

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel over "de gevolgen voor de Vlaamse bedrijven die naar Oostenrijk exporteren van de houding van de Belgische regering ten aanzien van Oostenrijk" (nr. 1942)

4

sprekers : **Karel Van Hoorebeke, Pierre Chevalier**, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel

Mondelinge vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel over "de transfer van vier helikopters naar het Verenigd Koninkrijk" (nr. 2072)

7

sprekers : **Dirk Van der Maelen**, voorzitter van de SP-fractie, **Pierre Chevalier**, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel

Mondelinge vraag van de heer Pieter De Crem aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de Belgisch-Britse relatie naar aanleiding van het vluchtelingendrama in Dover" (nr. 2188)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel)

9

sprekers : **Pieter De Crem, Pierre Chevalier**, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer Jef Valkeniers tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken en tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de uitvoering van de hervormingsplannen" (nr. 429)

- de heer Ferdie Willems tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de 0,7%-norm en de traagheid van de beleidsopties" (nr. 430)

- de heer Marc Van Peel tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "het budget voor Ontwikkelingssamenwerking" (nr. 441)

11

sprekers : **Jef Valkeniers, Ferdie Willems, Marc Van Peel**, voorzitter van de CVP-fractie, **Eddy Boutmans**, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking

- moties

23

Interpellatie van de heer Marc Van Peel tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "het Europees voorzitterschap" (nr. 440)

23

sprekers : **Marc Van Peel**, voorzitter van de CVP-fractie, **Eddy Boutmans**, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking

- moties

26

Sommaire

Mercredi 28 juin 2000

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES COM 250

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au secrétaire d'Etat au Commerce extérieur sur "les conséquences pour les entreprises flamandes exportant vers l'Autriche de l'attitude du gouvernement belge à l'égard de ce pays" (n° 1942)

4

orateurs : **Karel Van Hoorebeke, Pierre Chevalier**, secrétaire d'Etat au Commerce extérieur

Question orale de M. Dirk Van der Maelen au secrétaire d'Etat au Commerce extérieur sur "le transfert de 4 hélicoptères vers le Royaume-Uni" (n° 2072)

7

orateurs : **Dirk Van der Maelen**, président du groupe SP, **Pierre Chevalier**, secrétaire d'Etat au Commerce extérieur

Question orale de M. Pieter De Crem au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "les relations belgo-britanniques après le drame des réfugiés de Douvres" (n° 2188)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat au Commerce extérieur)

9

orateurs : **Pieter De Crem, Pierre Chevalier**, secrétaire d'Etat au Commerce extérieur

Interpellations jointes de :

- M. Jef Valkeniers au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "l'exécution des plans de réforme" (n° 429)

- M. Ferdie Willems au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "la norme de 0,7% et la lenteur avec laquelle sont mises en oeuvre les options politiques" (n° 430)

- M. Marc Van Peel au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "le budget de la Coopération au développement" (n° 441)

11

orateurs : **Jef Valkeniers, Ferdie Willems, Marc Van Peel**, président du groupe CVP, **Eddy Boutmans**, secrétaire d'Etat à la Coopération au développement

- motions

23

Interpellation de M. Marc Van Peel au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "la présidence européenne" (n° 440)

23

orateurs : **Marc Van Peel**, président du groupe CVP, **Eddy Boutmans**, secrétaire d'Etat à la Coopération au développement

- motions

26

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES

RÉUNION PUBLIQUE DU

MERCREDI 28 JUIN 2000

De vergadering wordt geopend om 14.15 uur door de heer **Jacques Lefevre**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.15 heures par M. **Jacques Lefevre**, président.

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel over "de gevolgen voor de Vlaamse bedrijven die naar Oostenrijk exporteren van de houding van de Belgische regering ten aanzien van Oostenrijk" (nr. 1942)

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au secrétaire d'Etat au Commerce extérieur sur "les conséquences pour les entreprises flamandes exportant vers l'Autriche de l'attitude du gouvernement belge à l'égard de ce pays" (n° 1942)

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, er is reeds heel wat te doen geweest over de sancties die de veertien lidstaten van de Europese Unie ten aanzien van Oostenrijk hebben genomen. De meeste leden hebben vandaag hun houding veranderd en zoeken een oplossing om op een eervolle manier de boycot ten aanzien van Oostenrijk op te heffen. Ook in dit land beseffen een aantal mensen dat de houding die ten opzichte van Oostenrijk werd aangenomen misschien niet de meest juiste en meest correcte was. Ondertussen werd er natuurlijk heel wat schade berokkend. Deze schade was vooral het grootst voor België, omdat onze minister van Buitenlandse Zaken zowat het voortouw heeft genomen in de hele boycotactie. Hij heeft een aantal stoere, maar wellicht onverantwoorde uitspraken gedaan, waardoor de reacties in Oostenrijk vooral gefocust waren op de minister van Buitenlandse Zaken en op België. De andere landen hebben eenzelfde houding aangenomen, maar de reactie tegenover hen is niet zo groot geweest.

Wij moeten inderdaad vaststellen dat Belgische bedrijven, in Oostenrijk gevestigd of naar Oostenrijk exportierend, een toch niet onbelangrijke schade hebben opge-

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN

OPENBARE VERGADERING VAN

WOENSDAG 28 JUNI 2000

lopen en een niet onbelangrijk nadeel hebben ondervonden. Wellicht zijn het eerder Vlaamse bedrijven die naar Oostenrijk exporteren en met Oostenrijk handel drijven, zodat mijns inziens vooral Vlaamse bedrijven worden getroffen.

Mijnheer de staatssecretaris, ter illustratie deel ik u het volgende mee. Ik heb van onze ambassadeur in Oostenrijk, de heer Adam, een fax ontvangen waarin hij melding maakt van een bezoek van een mevrouw Vandenbroeck, directeur van Tourismuswerbung Flandern-Brüssel. Zij kwam haar grote bezorgdheid uiten over de problematiek inzake onder meer annulaties van groepsreizen. De heer Adam schrijft en ik citeer : "Ik kan het bericht van mevrouw Vandenbroeck in die mate bevestigen dat ik ook dagelijks brieven krijg van Oostenrijkers die de ambassade wensen te informeren van het opschorten of afzeggen van hun reisplannen naar België".

Op 15 maart heeft er in het Vlaams Huis te Wenen een vergadering plaatsgehad met een aantal Oostenrijkse vertegenwoordigers van Vlaamse bedrijven. Ook aanwezig waren ambassadeur Adam, de Vlaamse vertegenwoordiger Truyens, Vlaamse en Brusselse handelsattachés en vertegenwoordigers van het kabinet van minister Sauwens. Ik lees even voor uit dat verslag : "Gevolgen van de houding van België op de handel; Purtatos, bakkerijproducten, stelt een omzetverlies van 10 tot 15% vast; Guylian, chocoladeproducten, ondervindt een belangrijke imagoschade; Depoortere raamt het omzetverlies op 10 tot 15% en ondervindt dikwijls een vijandige houding, bijvoorbeeld in de bouwsector; Eurofoon dreigt een belangrijk contract van 100 miljoen shilling niet binnen te halen; UCB Pharma vreest vooral voor nieuw te lanceren producten; Bekaert verloor al twee projecten ter waarde van 500 000 shilling. De schade, opgelopen door bedrijven die rechtstreeks exporteren, zal zich laten voelen".

Mijnheer de staatssecretaris, het kan niet worden ontkend dat de houding van België en vooral de onverantwoorde uitspraken van de minister van Buitenlandse Zaken heel wat nadeel hebben veroorzaakt en schade berokkend, voornamelijk aan Vlaamse bedrijven.

Karel Van Hoorebeke

Mijnheer de staatssecretaris, ik kom tot mijn vragen.

Ten eerste, beschikt u over concrete gegevens of cijfers ?

Ten tweede, hoe is de toestand vandaag ? Blijft dat zo of is die houding ten aanzien van Belgische bedrijven in Oostenrijk intussen gewijzigd ?

Ten derde, hebt u initiatieven genomen, of zult u er nemen, eventueel in samenwerking met de gewesten om het imago van de Belgische of Vlaamse bedrijven opnieuw op een normaal niveau te brengen zodat dat de export van onze bedrijven daarvan geen verdere hinder ondervindt.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Mijnheer de voorzitter, ik heb een voorafgaandelijke opmerking. Ik stel vast dat collega Van Hoorebeke zeer goed geïnformeerd is. Het doet altijd plezier als leden van de Kamer goed geïnformeerd zijn, tot en met de faxen van de ambassade toe. Dat moet kunnen. Ik heb daar geen enkel probleem mee en zeker niet als ik weet op welke manier men geïnformeerd wordt en dat zal wel op een behoorlijke manier zijn.

Ik heb nog een tweede voorafgaandelijke opmerking. Ik vind dat men toch voorzichtig moet zijn inzake terminologie. U hebt het over een boycot. U spreekt in de tekst diverse malen over negatieve reacties en het negatieve imago van België en Vlaanderen in Oostenrijk. Laten we de zaken niet omkeren. Ik neem aan, mijnheer Van Hoorebeke, dat u als democratische volksnationalist volledig achter de multilaterale sancties staat die genomen zijn door de 14 landen van de Europese Unie, tenzij u het tegenovergestelde zou willen beweren wat mij zou verbazen.

Het is niet België dat een negatief imago heeft in Oostenrijk. Het is de coalitie die in Oostenrijk werd gevormd die aan de basis ligt van een aantal reacties van de 14 andere lidstaten van Europa. Laten we daarover duidelijk zijn. Het zijn niet de 14 lidstaten die in de fout gegaan zijn. Het is Oostenrijk dat volgens de Europese Unie mogelijks - en de woorden hebben hun belang - inbreuk pleegt op bepaalde basisprincipes die aan de basis liggen van de Europese Unie en de Europese gedachte en waarvan ik meen dat die ook door uw partij gedeeld worden.

Ik zou er ten gronde kunnen op ingaan, maar ik denk niet dat het binnen het bestek van uw vraag past. Ik zou ten gronde kunnen ingaan op een aantal fenomenen die in Oostenrijk kunnen worden vastgesteld en die op z'n minst verontrustend zijn. Ik ben zelf in Oostenrijk geweest bij de installatie van een observatorium voor de mensenrechten. Ik heb daar met een aantal Oostenrijkers gesproken, onder meer met staatsburgers van

joodse origine. Ik kan u verzekeren dat de commentaren die ik daar gehoord heb, verantwoordend dat bepaalde initiatieven door de 14 lidstaten van de Europese Unie zijn genomen. Dit wenste ik u toch bij wijze van inleiding mee te delen.

Ik kom nu tot mijn antwoord op uw vraag. Onmiddellijk na de aankondiging van de sancties van de Europese Unie op 31 januari 2000 en vooral na het bekendmaken van het standpunt van de Belgische regering is in Oostenrijk een boycot van Belgische producten op gang gekomen. U kwalificeert het Belgische standpunt, niet ten onrechte, als strenger dan de andere landen van de Europese Unie.

U noemt de reactie van de minister van Buitenlandse Zaken onverantwoord. Minister Michel heeft zich al uitgebreid verontschuldigd voor een uitlating die verkeerd begrepen kon worden. Voor de rest denk ik dat de Belgische regering daarover een juist standpunt heeft ingenomen, onmiddellijk na het aantreden van de ÖVP-FPÖ-coalitie. Er is dus een boycot op gang gekomen en het zijn vooral Oostenrijkse invoerders van Belgische producten die tot de actie zijn overgegaan, hoewel ook offertes die zijn ingediend in het kader van openbare of beperkte aanbestedingen hetzelfde lot hebben ondergaan. Er is dus ook een reactie gekomen van Oostenrijkse lokale en federale besturen. De grote oorzaak was wellicht het imago van ons land, dat zich heeft geprofileerd als voorvechter van de sanctiepolitiek van de Europese Unie. Door de meerderheid van de Oostenrijkers wordt dat begrepen als een boycot van België tegen het Oostenrijkse volk, veel meer dan tegen de regering-Schüssel.

Mijnheer Van Hoorebeke, op dit ogenblik kan men nog niet spreken van een normalisering van de situatie, wel integendeel. Ik ben op de hoogte van de problemen die een vijftiental Belgische firma's ondervinden. Het is begrijpelijk dat meer Vlaamse dan Waalse of Brusselse bedrijven daardoor getroffen worden omdat Vlaanderen voor 77% van de Belgische export instaat. Hetzelfde probleem wordt mij ook gesignaleerd door de toeristische diensten van Vlaanderen en Brussel. Zij moeten nog altijd afgelastingen van gereserveerde groepsreizen registreren. Het wekt ook geen verbazing dat vooral producten uit de zware industrie - auto's, machines en diverse apparatuur - en de chemische nijverheid door de boycot werden getroffen. Gezamenlijk zijn die sectoren goed voor 60% van onze export naar Oostenrijk, terwijl bijvoorbeeld de sector van de levensmiddelen daarin slechts ongeveer 5% vertegenwoordigt.

In uw tweede vraag peilde u naar de gevolgen van de Belgische houding voor de Belgische export in het algemeen. Ik denk dat het zeer moeilijk is een schatting te maken van het geleden verlies. Voorzichtigheid blijft geboden aangezien bepaalde contracten misschien nog niet definitief verloren zijn.

Pierre Chevalier

Op basis van de aard van de getroffen goederen, die zoals gezegd meestal investeringsgoederen zijn, en de belangrijkheid van de contracten die verloren zouden zijn gegaan, kan het exportverlies voor ons land tot nu toe worden geraamd op 500 miljoen tot 1 miljard Belgische frank. Ter informatie kan ik hieraan toevoegen dat de totale Belgische uitvoer naar Oostenrijk in 1999 74,7 miljard frank bedroeg. In het licht daarvan moet u deze cijfers dus wel enigszins relativeren.

U hebt gevraagd welke maatregelen ik overweeg te nemen om eventueel in samenwerking met de bevoegde Gewestministers het negatieve imago van België en Vlaanderen in Oostenrijk recht te zetten. Nogmaals, het hangt ervan wat men als negatief beschouwd. U weet dat het imago van België een voortdurende zorg is van deze regering. Daartoe hebben wij een speciale imago-campagne opgezet. Men zou kunnen denken aan een aantal acties, bijvoorbeeld het bewerken van de Oostenrijkse pers om langs die weg het grote publiek trachten te bereiken. Ik denk echter dat dat niet opportuun is, mijnheer Van Hoorebeke, zolang de sancties van kracht zijn. U weet dat wij binnen de Europese Unie naar een uitweg zoeken. Het is voor de Europese Unie immers geen goede zaak dat die sancties blijven bestaan. Ik wil echter nogmaals beklemtonen dat het niet de Europese Unie is die aan de basis ligt van het probleem, maar Oostenrijk. Ik meen dat u als democratisch volksnationalist die mening volkomen zult delen.

Indien wij nu een grootscheepse imagocampagne zouden opzetten, meen ik dat dergelijk initiatief door de Oostenrijkse bevolking veeleer als een provocatie zou worden beschouwd. Wij dachten ook aan de mogelijkheid om gespecialiseerde Oostenrijkse journalisten naar België uit te nodigen. Door de huidige hypergevoelige nationalistische atmosfeer die in Oostenrijk heerst meen ik dat ook een dergelijke onderneming niet zou worden aanvaard.

Wat de coördinatie met de Gewestministers betreft, weet u dat ik sinds ik de bevoegdheid van Buitenlandse Handel heb op federaal niveau, het initiatief heb genomen om op geregelde tijdstippen de heren Sauwens, Gosuin en Kubla te ontmoeten. Op een bepaald ogenblik had de heer Sauwens het initiatief genomen om naar Wenen af te reizen. Om mij onbekende redenen heeft hij op het laatste ogenblik daarvan afgezien.

U verwijst terecht naar de vergadering die doorging in aanwezigheid van medewerkers van de heren Sauwens en Adam. Wij houden mekaar geregeld op de hoogte van de stand van zaken. Het is best dat de coördinatie op het federale niveau gebeurt, in samenwerking met de bevoegde ministers op regionaal niveau.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord. Met uw antwoord hebt u duidelijkheid gecreëerd omtrent de situatie aldaar. Het zou goed zijn te wachten met een imagoactie tot wanneer de periode van de sancties is verstreken.

Ik kom nog even terug op uw inleidende beschouwing waarin u mij als democratisch volksnationalist rechtstreeks hebt aangesproken.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Dat bent u toch !

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Inderdaad, dat ben ik nog steeds en dat zal ik ook altijd blijven.

Sta mij toe u een aantal retorische vragen te stellen waarop het antwoord reeds is gegeven. De Volksunie-fractie heeft zich geschaard achter het standpunt dat met de opkomst van FPÖ de toestand in Oostenrijk inderdaad onrustwekkend is. Ik ben ook in Oostenrijk geweest en heb er enige onrust kunnen aanvoelen. Doch, dit is niet het enige land met dergelijke zware problemen. De heer Willems heeft reeds geïnterpelleerd over Italië en ook België kent zware problemen.

Waren de acties die werden ondernomen wel de juiste en de meest efficiënte ? Wij stellen vast dat nu naar een oplossing wordt gezocht om op een eervolle manier die acties op te heffen. De vraag rijst of die acties wel de juiste methode waren om het doel te bereiken, met name Oostenrijk voldoende duidelijk maken dat de evolutie verontrustend is en dat de democratische rechtsstaten een verder opkomen van het extreem-rechtse gedachtegoed niet kunnen toelaten. Laat hierover geen onduidelijkheid bestaan. Het ware goed ons te bezinnen over de meest efficiënte wijze om dat doel te bereiken. Ik heb steeds gepoogd dit element in het debat aan te brengen, wat u mij als democratisch volksnationalist zeker niet ten kwade kunt duiden.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Mijnheer Van Hoorebeke, ik neem u nooit iets kwalijk; u weet dat. Wij kennen mekaar al langer dan vandaag.

U vraagt zich af welke maatregelen het best worden genomen. Inderdaad, het is niet uitgesloten dat wij in de toekomst opnieuw met dergelijke situaties zullen worden geconfronteerd. België heeft een initiatief genomen omtrent het befaamde artikel 7 van het Handvest van de Europese Unie, dat de praktische toepassing regelt van de basisprincipes die aan de grondslag liggen van de Europese Unie. Om te verzekeren dat die basisprincipes in de toekomst zeker zullen worden uitgevoerd en gerespecteerd, heeft België terzake een initiatief genomen. Hierover zijn momenteel onderhandelingen aan de gang die tijdens de komende intergouvernementele conferentie - onder het Franse voorzitterschap - moeten worden

Pierre Chevalier

afgerond. Samen moeten wij naar de beste oplossing voor elke lidstaat zoeken. Het zou niet goed zijn dat een land als Oostenrijk zich zou beschouwen als een zondebok of zou worden uitgesloten. Wij moeten er samen aan werken opdat de beginselen van de Europese Unie worden gerespecteerd en opdat iedere lidstaat binnen die Europese Unie ten volle aan zijn trekken kan komen. Wat dat betreft zijn wij het volkomen eens.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden**Ordre des travaux**

De mondelinge vragen nrs. 2102 en 2103 van de heer Lode Vanoost worden naar een latere datum verschoven.

Mondelinge vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel over "de transfer van vier helikopters naar het Verenigd Koninkrijk" (nr. 2072)

Question orale de M. Dirk Van der Maelen au secrétaire d'Etat au Commerce extérieur sur "le transfert de 4 hélicoptères vers le Royaume-Uni" (n° 2072)

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, toen ik via Belga het bericht vernam dat er vier helikopters naar het Verenigd Koninkrijk werden doorgezonden, heb ik onmiddellijk een vraag, die verscheidene vragen bevatte, ingediend. De dag nadien had ik via de krant al een antwoord op de eerste vraag, namelijk waarom de helikopters doorgestuurd werden naar het Verenigd Koninkrijk. Ik zal deze vraag dus niet opnieuw stellen. Er blijven drie andere vragen over, waarbij ik er nog een aan toevoeg.

De eerste vraag is op basis van welke bepaling uit onze reglementering de doorzending werd toegestaan ? Ik zal dadelijk toelichten in welk kader ik deze vraag stel. Er bestaat een Europese code of conduct met betrekking tot wapenhandel. Deze code of conduct voorziet dat, als een land weigert te leveren, het dit moet melden aan het andere land. Zo bezit het andere land het volledige dossier om een beslissing te nemen, wetende om welke redenen de ene lidstaat niet heeft geleverd.

Als ik de kranten goed heb begrepen, dan zouden we hier geconfronteerd kunnen worden met een truc om de Europese code of conduct te ontwijken. Immers, als het over doorvoer gaat, en het zou over de levering van militaire apparatuur gaan, en de leverancier enige tegenstand bij een land zou voelen, dan kan hij de truc die nu gebruikt is, aanwenden. Hij trekt dan de vraag tot vergunning in en de goederen gaan opnieuw naar het eerste land.

Het is een informatieve vraag waar ik later nog wel opzoekingswerk wil rond doen. Ik wens echter van u te vernemen op basis van welke bepaling de beslissing is gevallen. Indien nodig zal ik later met u contact opnemen om na te gaan of er hier geen achterpoort bestaat om aan de Europese code of conduct te ontsnappen.

Ten tweede, heeft de staatssecretaris contact genomen met de Britse autoriteiten om hen in te lichten over de vermoedens dat deze helikopters zouden kunnen bestemd zijn voor oorlogvoerende partijen ? Eind mei werd er in De Standaard een telex onthuld waaruit bleek dat de president van Congo aan Air Katanga de opdracht had gegeven om een aantal toestellen aan te kopen. Het was duidelijk dat deze voor oorlogsdoeleinden zouden worden aangekocht.

Ten derde, heeft België, vooraleer het de wapens terugstuurde, van de Britse regering garanties gekregen dat ze niet zouden worden doorgestuurd naar de oorlogvoerende partijen ?

Dit waren de drie vragen die ik u schriftelijk had overhandigd. Ik voeg er nu nog één aan toe. Mijnheer de staatssecretaris, weet u waar de helikopters nu zijn ? Zijn ze al dan niet geleverd aan Congo of hebben ze een andere bestemming gekregen ?

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Mijnheer Van der Maelen, dit helikopter dossier bestaat uit twee componenten. Er is een aanvraag ingediend voor drie Alouettes die uit Frankrijk kwamen. Deze toestellen waren ongeveer 40 jaar oud. Ze zijn in Oostende aangekomen via de weg. Deze toestellen waren oorspronkelijk van het Franse leger en door de Franse militaire autoriteiten afgeschreven. Ze zijn dus verkocht. In België worden ook militaire toestellen in het privé-domein binnengebracht via afschrijving.

Een tweede onderdeel betrof de beruchte Agusta-helikopter die via het luchtruim naar Oostende ging. Waarom Oostende ? Niet omdat het de woonplaats van minister Vande Lanotte is. Volgens mijn informatie konden de toestellen op die manier naar de democratische republiek Congo worden vervoerd met een vrachtvliegtuig, dat van Frankrijk of Groot-Brittannië niet de toelating had gekregen om daar te landen.

Er werd oorspronkelijk een landingsaanvraag ingediend die werd ingetrokken de dag nadat de aanvraag mij had bereikt. Ik was van plan om, na ingewonnen inlichtingen, deze aanvraag inzake de Alouettes te weigeren, niettegenstaande ik via de pers vernam dat de vice-premier Vande Lanotte geen enkele bezwaar had om deze toestellen te leveren. Als u het wilt, kan ik het krantenartikel citeren. De toestellen waren duidelijk militair en nog steeds in militaire kleuren geschilderd, niettegenstaande ze reeds een zekere anciënniteit bezaten.

Pierre Chevalier

De Agusta-helikopter was een andere zaak. Daarvoor heb ik inlichtingen ingewonnen en een grondig onderzoek door onze ambassadeur, de heer Willems, laten verrichten. Na onderzoek bleek de betrokken helikopter alleen voor civiele doeleinden was bestemd. Zowel het Foreign Office als de bevoegde staatssecretaris hadden geen enkel bezwaar tegen de export van de Agusta-helikopter. Daarom werd waarschijnlijk een aanvraag ingediend om ze terug naar Groot-Brittannië te transporteren. Deze aanvraag gebeurde op basis van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in- en uitvoer van militair materiaal en de uitvoeringsbesluiten van 8 maart 1993.

De Britse autoriteiten werden over dit dossier via onze ambassade in Londen ingelicht. Ik heb dan ook de toestemming gegeven om, in het kader van de Europese solidariteit en de gemaakte afspraken terzake, het transport naar Groot-Brittannië te laten plaatsvinden. De Britse autoriteiten moeten nu een beslissing nemen over de eventuele wederuitvoer op basis van hun nationale wetgeving en de criteria van de Europese gedragscode voor wapenuitvoer, waarnaar ik reeds heb verwezen. U weet dat de huidige Britse Labourregering een van de initiatiefnemers van deze gedragscode is. Ik heb daarvan ook het rapport. Wij hebben ter gelegenheid van de bespreking van het rapport over de wapenhandel ook gezegd dat de Britten inzake transparantie een voorbeeldige rol spelen. Samen met de Britten hebben wij de strengste wetgeving op het vlak van de uitvoer van wapens.

Mijnheer Van der Maelen, uw vierde vraag betrof de plaats waar de toestellen zich nu bevinden. Eenmaal de uitvoervergunning naar Groot-Brittannië werd toegestaan, heb ik er geen informatie meer. Ik heb wel het vermoeden dat deze toestellen uiteindelijk bij degenen die ze oorspronkelijk hadden besteld, zijn terechtgekomen. U zult het met mij eens zijn dat wij onze verantwoordelijkheid hebben genomen en dat de verantwoordelijkheid voor de uitvoer naar de oorspronkelijke kopers van de toestellen niet bij de Belgische maar wel bij de Britse regering ligt.

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Mijnheer de staatssecretaris, uw slotbemerking was wat ik vreesde en daarom wijs ik op het belang van mijn tweede vraag. Heeft de Belgische regering de Britse autoriteiten ervan verwittigd in het bezit te zijn van een telex waaruit blijkt dat de toestellen - de drie Alouettes - naar oorlogvoerende partijen zouden kunnen worden gezonden. Daartoe bent u op zijn minst door de geest van de code of conduct gehouden. Ik vraag u dus duidelijk of u dat gedaan hebt.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Mijnheer Van der Maelen, ik wens terzake geen misverstand te laten bestaan.

Zoals ik daarnet zei tegen de heer Van Hoorebeke siert het de parlementsleden dat zij zich informeren en op de hoogte zijn van de inhoud van alle telexberichten.

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Ik behoor niet tot de gelukkigen die in het bezit zijn van een telex.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Maar daarnet vroeg u of ik op de hoogte was van het bestaan van een telex terzake.

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Ik heb alleen gemerkt dat De Standaard melding maakte van een telexbericht, waaruit blijkt dat Air Katanga van Kabila de opdracht kreeg een aantal helikopters te kopen.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Ik heb daarover gesproken met een Britse collega, met Robin Cook en met de Britse minister die terzake bevoegd is en kan u meedelen dat zij zeer goed wisten dat de Agusta-bestelling - er was nog een andere bestelling van andere helikopters - was bestemd voor een klant uit de Democratische Republiek Congo. Uit de informatie waarover ik beschik blijkt dat de Britse regering hiertegen geen enkel bezwaar had. Ik heb het wel over de Agusta-bestelling. Over de bestelling van de Alouettes kan ik mij niet uitspreken. Dat behoort tot hun verantwoordelijkheid.

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Mijnheer de staatssecretaris, u hebt mij gezegd dat u zich terzake reeds een oordeel had gevormd, in die zin dat de Alouettes niet zouden worden verzonden. Ik ga ervan uit dat u zich ofwel baseerde op informatie die zich beperkte tot de inhoud van het telexbericht, ofwel dat u beschikte over bijkomende informatie.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : De Britse overheid werd door onze ambassade zeer goed ingelicht. U weet trouwens dat onze ambassadeur uitstekende relaties onderhoudt met de Britse regering die hij overigens zeer goed informeert.

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Mijnheer de staatssecretaris, u bevestigt aldus dat de Britse regering werd ingelicht over de vermoedens van de Belgische regering terzake.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : De Britse regering werd goed geïnformeerd over de aard van de toestellen.

Bovendien neem ik aan, mijnheer Van der Maelen, dat de Britse regering de gedragscode in eer en geweten toepast.

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Welnu, mijnheer de staatssecretaris, als het tweede land uiteindelijk levert, dan moet, volgens de gedragscode, de Belgische regering hiervan worden in kennis gesteld, alsook van de argumenten op grond van dewelke de levering plaatsvindt. Kunt u de Britse regering hierom verzoeken ?

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Ja, dat zal ik doen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Pieter De Crem aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de Belgisch-Britse relatie naar aanleiding van het vluchtelingendrama in Dover" (nr. 2188)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel)

Question orale de M. Pieter De Crem au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "les relations belgo-britanniques après le drame des réfugiés de Douvres" (n° 2188)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat au Commerce extérieur)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, mijn vraag betreft een afwikkeling in het pijnlijke dossier van de 58 Chinese vluchtelingen.

Terzake stuurden Britse ambtenaren verwijten aan het adres van de Belgische regering en daarover wou ik ook een en ander vernemen.

Inmiddels ontving ik een persbericht met de volgende verklaring die de Britse minister van Binnenlandse Zaken, Jack Straw, op maandag 19 juni in het programma Newsnight op BBC1 aflegde : "We were struck by the attitude of the Belgian authorities and extremely chocked by their declarations. I can hardly accept this so called "state behaviour" and what is more it is fully unacceptable. We are - unlawfully -insulted. It's our deepest opinion - and my deepest - I mean of the whole British government that - at least - a serious burden of responsibilities returns to the Belgians and their government. We will introduce the issue on the bilateral and multilateral level".

Naar aanleiding van deze verklaring wens ik een vraag te stellen. Hebt u met uw Britse ambtgenoot op de top in Feira terzake overleg gepleegd ? Wat is het resultaat van dit overleg ? Hebben onze zaakgelastigden, de ambassadeur en de diplomatieke krachten in Groot-Brittannië inzake het drama overleg gepleegd met de Britse autoriteiten ? Welke diensten heeft de Belgische ambassade aangeboden ? Onderneemt onze regering stappen om de Britse regering aan te zetten tot een lidmaatschap van de Schengen-groep ? We hebben moeten ervaren dat het niet-lidmaatschap problemen kan veroorzaken. Heeft

de regering plannen om tijdens het Belgisch voorzitterschap van de Europese Raad initiatieven te nemen enerzijds inzake het internationaal vluchtelingenprobleem en, anderzijds inzake de versterkte samenwerking ?

Mijnheer de staatssecretaris, de CVP stoort zich aan de verklaringen van de adjunct-kabinetschef van de minister van Binnenlandse Zaken die zich dikwijls opwerpt als de behoeider van de minister. Met zijn uitspraken engageert hij dikwijls de regering. Voor de CVP is het duidelijk dat deze beslissingen door de uitvoerende macht, in casu de regering moeten worden genomen en niet door kabinetsleden.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Crem, u hebt uw vraag gericht tot de minister van Buitenlandse Zaken. U weet dat minister Michel is afgereisd om de festiviteiten naar aanleiding van de veertigste verjaardag van de onafhankelijkheid van de democratische republiek Congo bij te wonen. Ik zal het antwoord voorlezen dat minister Michel heeft voorbereid en aanvullen met mijn persoonlijke ervaringen.

Minister Michel verklaart dat hij in Feira geen officieel bilateraal contact heeft gehad met zijn Britse collega. Naar aanleiding van de dramatische gebeurtenissen heeft de Europese Raad het initiatief genomen zich op een multilaterale wijze uit te spreken over de te nemen maatregelen. Ik was zelf aanwezig tijdens het debat. Het is, mijns inziens, opportuun de besluiten in herinnering te brengen.

De Europese Raad heeft zijn ontzetting uitgedrukt over de tragische dood van 58 buitenlanders die in het Verenigd Koninkrijk toekwamen. De Raad veroordeelt de misdaden van degenen die voordeel halen uit de mensensmokkel en heeft de vastberadenheid van de Europese Unie uitgedrukt om de samenwerking te versterken inzake de strijd tegen de grensoverschrijdende criminaliteit die in Europa reeds aan zovelen het leven heeft gekost. De Raad doet een oproep tot de Fransen die het volgend voorzitterschap zullen waarnemen om de besluiten van Tampere inzake de nauwe samenwerking tussen de lidstaten met Europol teneinde de netwerken van mensensmokkel op te sporen, te ontmantelen en strenge maatregelen te nemen tegen degenen die bij deze verwerpelijke en zeer ernstige misdaad betrokken zijn zo snel als mogelijk uit te voeren.

Op de vraag of de Belgische ambassadeur overleg heeft gepleegd, kan ik meedelen dat de ambassadeur binnen de kortste keren de medewerkers van de eerste minister, van de minister van Binnenlandse Zaken, van de minister van Buitenlandse Zaken en van de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel in Feira op de hoogte heeft gebracht. Na contacten met de ere-consul van België in

Pierre Chevalier

Dover, de politie van Kent en de Britse minister van Binnenlandse Zaken, werd er zo veel als mogelijk informatie uitgewisseld weliswaar binnen de perken van de verplichte geheimhouding van de juridische onderzoeken die onmiddellijk werden ingesteld en waaraan de Britse minister van Binnenlandse Zaken eveneens gebonden is. Ik verzeker u dat de ambassadeur dagelijks contacten heeft met de politieke instanties van Groot-Brittannië zowel met Downing Street, the Foreign Office en de Home Office. U weet dat minister Verwilghen gisteren in de commissie heeft geantwoord dat het parket van Brugge op zijn initiatief een informatieonderzoek heeft gestart naar de feiten die zich in ons land zouden hebben voorgedaan.

Dit drama heeft het debat over het lidmaatschap van Schengen opnieuw aangezwengeld. Deze problematiek mag niet impulsief en onmiddellijk na de tragische gebeurtenissen worden behandeld en moet door de geschikte instanties worden onderzocht.

Wat de strijd tegen de illegale immigratie betreft, kan ik verzekeren dat dit een van de prioriteiten zal zijn van het Belgisch voorzitterschap maar ook van het Franse en het Zweedse voorzitterschap om zo snel als mogelijk een oplossing uit te werken.

Ik kan u verzekeren dat de strijd tegen de illegale immigratie een van de prioriteiten zal zijn niet alleen van het Belgische, maar ook van het Franse voorzitterschap. President Chirac heeft trouwens als een van de eersten het woord gevoerd in het debat op de Europese top te Feira. Het is de zorg, niet alleen van het Franse, maar ook van het Zweedse voorzitterschap, om zo vlug mogelijk tot een oplossing te komen. De Franse minister van Binnenlandse Zaken, de heer Chevènement, organiseert in juli een Europees seminarie over clandestiene immigratie-netwerken. Ik kan ook medelen dat de heer Michel op vrijdag, 23 juni, ter voorbereiding van het Franse voorzitterschap, een bilateraal contact heeft gehad met zijn Franse collega, Hubert Védrine, en dat hij daar de nadruk heeft gelegd op het grote belang dat ons land hecht aan de uitvoering van de besluiten die op de Europese top van Tampere inzake immigratie en asielrecht werden genomen.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de staatssecretaris, ik begrijp dat u zich moet houden aan het antwoord en ik dank u voor de bijkomende randinformatie die u hebt gegeven. Toch denk ik dat er een probleem is dat echter niet tot een dramatische gebeurtenis moet worden opgeblazen. Wanneer de minister van Binnenlandse Zaken verklaart dat, en ik citeer : "It is our deepest opinion, and I mean of the whole British government, that at least a serious burden of responsibilities returned to Belgium and its government". Er zou toch plaats moeten zijn voor een ernstig gesprek, het weze informeel of bilateraal ? Ik geef toe dat een groot gedeelte van de

verantwoordelijkheid - dit werd reeds vanmorgen, in deze zaal, door een andere commissie besproken - bij de minister van Binnenlandse Zaken ligt. Wij kunnen deze zaak niet zomaar afronden met een simpele vraag en een simpel antwoord, weliswaar met de beste bedoelingen gegeven.

Wij staan voor een bijzonder belangrijke opgave, waarbij de aankondiging van het initiatief dat België tijdens het Belgische voorzitterschap zou nemen, eigenlijk maar tot de marge behoort. Nu moeten een aantal andere zaken worden geregeld en wel op het strikt bilaterale vlak, los van het initiatief dat in de Senaat zou worden genomen en wat de minister van Justitie heeft aangekondigd. Dit is de teneur van mijn uiteenzetting.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Mijnheer de voorzitter, de heer De Crem heeft inderdaad terecht opgemerkt dat de minister van Binnenlandse Zaken, de heer Straw, op 19 juni bepaalde verklaringen heeft afgelegd. U hebt ze daareven geciteerd. Er is daarover, zoals ik reeds gezegd heb, contact geweest via onze ambassadeur. U weet dat de verhoudingen tussen België en Groot-Brittannië uitstekend zijn, snel en efficiënt; ik denk hierbij aan het charter van Gent. Brugge is vergeten; Thatcher is history, alleen haar handtas wordt nog verkocht.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : "I want my money back" is vergeten ?

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Dat is allemaal vergeten. We hebben uitstekende relaties.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : The white cliffs of Dover. Dat is allemaal geregeld.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : You name it. Zo kunnen wij eindeloos blijven doorgaan.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : It's a long way to Tipperary.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Dat ligt in Ierland. U moet uw geografie beter kennen. De heer Eyskens zal het met mij eens zijn dat de jeugd van tegenwoordig haar geografie niet meer zo goed kent zoals wij, vroeger. Al wat over mij geweten is, heeft al in de kranten gestaan. U hoeft zich daarover geen zorgen te maken.

Wat deze situatie betreft mag u niet vergeten dat de heer Straw zijn uitspraken heeft gedaan op een ogenblik dat er nog onduidelijkheid bestond over de vraag of de 58 mensen, omgekomen op zulk een tragische wijze, dezelfde waren als diegenen die in België werden opgepakt. U moet het ook zien in het kader of in de context van deze informatie - die ondertussen onjuist is gebleken - en die, zoals de eerste minister terecht heeft opgemerkt, de zaak niet minder tragisch maakt. Wanneer

Pierre Chevalier

de heer Straw over de Belgische verantwoordelijkheid spreekt - dat was ook het gevoel op de top te Feira - moeten wij er rekening mee houden dat deze zaak niet één land aanbelangt, maar deel uitmaakt van een mondiaal probleem. Men zou even zo goed kunnen spreken over de verantwoordelijkheid van Nederland, waar de mensen tenslotte zijn ingescheept. Daarna zijn zij via België naar Groot-Brittannië afgereisd.

Zoals ik reeds zei, vergt dit een grondig onderzoek, ook door het parket.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord. Niemand heeft een voorwendsel om deze zaak, met name de bilaterale spanningen tussen het Verenigd Koninkrijk en België, niet ernstig te nemen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Hiermee werden de vragen bestemd voor staatssecretaris Chevalier afgehandeld.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Mijnheer de voorzitter, ik meen dat er nog een mondelinge vraag was van de heer Mark Eyskens ?

De heer **Mark Eyskens** (CVP) : Mijnheer de staatssecretaris, ik heb mijn mondelinge vraag over het bezoek van de president van Kazachstan aan België ingetrokken omdat de president inmiddels in België geweest is en reeds terug is vertrokken. Ik wou een vraag stellen over de stand van zaken en over onze relatie met Kazachstan. Er is heel wat te doen geweest over het Tractebel-dossier. Ik stel vast dat de premier de president niet heeft ontvangen, terwijl de president wel bij ons staatshoofd is geweest. Daarover wenste ik een aantal vragen te stellen. Als u wilt, mag u daarop antwoorden.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Een van uw partijgenoten heeft ooit gezegd dat er christelijke deugden bestaan. Zich tijdig terugtrekken is waarschijnlijk een daarvan, en u beoefent die met kunst en overgave.

De heer **Mark Eyskens** (CVP) : Dus u antwoordt niet ? Ik heb u trouwens geen vraag gesteld. Wij appreciëren echter des te meer de antwoorden van regering op vragen die we niet gesteld hebben. Op de vragen die we stellen, krijgen we meestal toch geen antwoord.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Ik weet dat u vertrouwen hebt in de regering, maar u mag toch niet te ver gaan.

De heer **Mark Eyskens** (CVP) : Mijnheer Chevalier, hoe ziet u, in uw bevoegdheid, de relaties van België met Kazachstan op economisch gebied, na de perikelen rond het Tractebel-dossier ?

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Ik heb vernomen uit de kranten en uit informatie, die u bekend is, dat er intussen een akkoord bestaat tussen de betrokken maatschappij en Kazachstan. Het is niet aan de federale overheid om zich op duidelijke wijze in te laten met dat soort dossiers. Er was een tijd dat mensen het nuttig en nodig achtten zich te mengen in de economische betrekkingen tussen een privé-firma en een ander land.

Ik wens echter sereen te blijven. Er is een regeling getroffen en het is niet aan ons om ons daarover uit te spreken. Het feit dat president Nazarbadjev door de Koning werd ontvangen, is een aanduiding voor de graad van belangrijkheid die wij hechten aan de relaties met de republiek Kazachstan en het koninkrijk België.

Regeling van de werkzaamheden**Ordre des travaux**

De mondelinge vraag nr. 2113 van de heer Jef Valkeniers wordt ingetrokken.

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer Jef Valkeniers tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken en tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de uitvoering van de hervormingsplannen" (nr. 429)

- de heer Ferdy Willems tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de 0,7%-norm en de traagheid van de beleidsopties" (nr. 430)

- de heer Marc Van Peel tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "het budget voor Ontwikkelingssamenwerking" (nr. 441)

Interpellations jointes de :

- M. Jef Valkeniers au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "l'exécution des plans de réforme" (n° 429)

- M. Ferdy Willems au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "la norme de 0,7% et la lenteur avec laquelle sont mises en oeuvre les options politiques" (n° 430)

- M. Marc Van Peel au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "le budget de la Coopération au développement" (n° 441)

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, vooraf wens ik, los van het debat, een praktisch probleem aan te kaarten.

Marc Van Peel

Vandaag vindt ook de parlementaire adviesgroep over het Overlevingsfonds plaats. Ik had mij daarvoor opgegeven, wellicht samen met andere collega's. Nu vindt die uitgerekend op een woensdag plaats. Vandaag staat de interparlementaire Overleggroep en de Conferentie van Voorzitters in mijn agenda. Ik had ook een interpellatie in de commissie voor de Binnenlandse Zaken. Vanmiddag is er plenaire vergadering en, ook uitgerekend vanmiddag, is er in de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen een algemeen debat uitgerekend over ontwikkelingssamenwerking. Tot mijn spijt heb ik mij moeten laten verontschuldigen voor de parlementaire adviesgroep. Zo'n vergadering zou men eigenlijk op een vrijdag moeten organiseren, op een dag dat de normale parlementaire agenda geen rol speelt.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Er is ook een probleem met de voorzitters. De voorzitter en de dienstdoende voorzitter zijn afwezig. Eigenlijk zou er nog een dienstdoende voorzitter moeten zijn. Ik heb echter aan de secretaris, een ambtenaar, gevraagd voorlopig die taak op zich te nemen.

Mijnheer de staatssecretaris, na één jaar regeren en na één jaar hervorming door uw voorganger wordt het tijd dat we nagaan hoever we staan met de administratieve hervorming. De laatste tijd is er immers nogal wat kritiek gekomen vanuit het NCOS en van de vroegere voorzitter van de ABOS-commissie en SP-fractieleider, de heer Van der Maelen. Jammer genoeg is hij niet meer aanwezig.

Op 4 mei 1999 werd de heer De Belder Etienne benoemd tot bijzonder evaluator van de internationale samenwerking. Naar ik verneem zou deze man alleen op zijn dienst zitten, zodat ik mij afvraag of hij zoals beloofd tegen maart klaar zal zijn met een evaluatie van de Belgische samenwerking op het vlak van de armoedebestrijding. Met andere woorden, wanneer denkt u dat deze man zal beschikken over het kader dat hij nodig heeft om zijn werk te kunnen doen ?

Wat de BTC betreft, zien wij dat er reeds 70 personeelsleden in dienst zijn en dat men dat aantal wil optrekken tot 80. Bent u het eens met dit optrekken tot 80 ? De BTC zou reeds de 200 lopende DGIS-projecten van de bilaterale samenwerking in kaart hebben gebracht. Is dit juist ? Zo ja, kunnen we hiervan dan een verslag krijgen ? Hoeveel plaatselijke vertegenwoordigers heeft de BTC reeds benoemd in de 25 concentratielanden ? Gaat men er ook nog benoemen in de 13 niet-concentratielanden ? Zoals u weet, zijn wij in 38 landen vertegenwoordigd. Terloops zou ik de vraag willen stellen die zojuist naar voren is gebracht in deze vergadering. Men heeft met betrekking tot het overlevingsfonds gevraagd of de hulp zich tot de 25 concentratielanden zal beperken. Zal men in de overige 13 landen komen tot een consolidatie van de huidige toestand ? Is het in de toekomst totaal uitge-

sloten dat er in andere landen dan de 25 nog hulp wordt verleend ? Men heeft dat zojuist gevraagd en wij hebben daarop zo goed mogelijk geantwoord. Graag had ik echter uw uitleg gehoord om te weten of wij wel de waarheid verteld hebben. Wij hebben gezegd dat wij dachten dat men datgene waarmee men bezig is, zou consolideren, dat men vooral de nadruk wil leggen op die 25 landen en dat het niet uitgesloten is dat er in bepaalde goede dossiers ook in andere landen dan de concentratielanden nog hulp wordt verleend. Ik weet niet of men zich daarmee kan verzoenen. Ik meende dat te hebben opgevangen in een van uw vorige antwoorden.

Bent u het eens met het aanstellen van ongeveer 115 personeelsleden in totaal ? Hoe zullen ze over de 25 of 38 verschillende landen worden verdeeld ? In welk statuut voorziet u voor deze BTC-werknemers ? Wat gebeurt er met het statuut en het loon van de huidige ABOS-coöperanten die door de BTC worden overgenomen ? Volgens de strategienota moeten de partnerlanden eerst zelf voorstellen doen die dan door de DGIS-attaché en de staatssecretaris moeten worden beoordeeld. Met andere woorden, een lokale NGO of autoriteit dient een aanvraag in die beoordeeld moet worden door de DGIS-attaché, die men vandaag sectiehoofd noemt. Vervolgens moet de nota worden beoordeeld door onze ambassadeur en de zegen krijgen van het ministerie van Buitenlandse Zaken van het betrokken land. Vervolgens komt de nota naar DGIS in België. Nadien komt hij van daar bij u terecht. Dat zijn dus zes of zeven stadia voor de nota naar de heer D'Haese bij de BTC gaat. Pas als al deze mensen hun akkoord hebben gegeven, wordt de BTC ingeschakeld voor formulering en uitvoering. Wordt door zoveel controles de flexibiliteit niet bemoeilijkt ? De BTC heeft immers eigen mensen op het terrein. Men mag niet vergeten dat de BTC daarna zijn eigen verantwoordelijke stuurt die het werk moet afmaken.

Hoe ziet u de samenwerking en de verhouding tussen de DGIS-attachés, de vertegenwoordigers van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking - die er onder meer in Zuid-Afrika en Chili al zijn - en de BTC-residenten of plaatselijke vertegenwoordigers ?

Als u zes trappen moet doorlopen vooraleer het uiteindelijk bij de BTC komt en aangezien DGIS nu reeds klaagt over het feit dat het zijn werk niet aankan omdat het over te weinig personeel beschikt, zal er dan niet onmiddellijk een flessenhals ontstaan. Een dergelijke situatie zorgt ervoor dat er weinig projecten toekomen bij de BTC zodat hun administratiekosten het merendeel gaan vormen van hun uiteindelijke uitgaven. We moeten ons ook de vraag stellen of de mensen ter plaatse bij gebrek aan projecten wel werk zullen hebben. Wij moeten er alleszins voor zorgen dat de aanvoer naar de BTC niet stakt. Ik meen dat er op dat vlak toch enkele waarborgen moeten worden gegeven.

Jef Valkeniers

Wat de DGIS zelf betreft, zou ik graag weten wanneer wij een definitieve structuur en een ingevuld personeelskader krijgen. Heel wat DGIS-mensen spreken van een demotivatief bij hun personeel en een zieltogende administratie. Volgens insiders zijn veel mensen erg cynisch geworden om niet te zeggen uitgeblust. Zal DGIS met deze vastbenoemde, niet langer gemotiveerde en zelfs uitgebluste ambtenaren moeten voortwerken? Wanneer mogen de benoemingsbesluiten worden verwacht?

Als men inderdaad vaststelt dat er in de huidige DGIS-administratie gedemotiveerde ambtenaren zitten, is het dan niet nodig dat er enerzijds, een aantal mensen naar een andere dienst worden overgeplaatst om anderzijds, een aantal nieuwe, sterk gemotiveerde en bij voorkeur bekwame managers te kunnen in dienst nemen om DGIS goed te doen draaien en een dynamisch ontwikkelingsbeleid te kunnen voeren. Wat is uw visie terzake?

Als we in de media moeten vernemen dat heel wat ambtenaren uitgeblust zijn en niet langer gemotiveerd zijn dan schept dit weinig vertrouwen bij het publiek inzake de werking van de ontwikkelingssamenwerking.

Ten slotte had ik ook graag geweten wanneer de interdepartementale werkgroep voor internationale samenwerking van start zal gaan. Dit is de enige manier om het historische dieptepunt van 0,3% van het BNP voor 1999 weg te werken. Ik weet dat u geen schuld treft voor heel wat van de problemen die ik heb aangehaald. We moeten toegeven dat een groot deel van de demotivatief bij het DGIS-personeel te wijten is aan het feit dat men jaren heeft moeten wachten op een hervorming waardoor een aantal goede elementen zijn opgestapt. In dezelfde periode werden diezelfde personeelsleden het slachtoffer van de ABOS-commissie. Als men bij ABOS werkte, had men de naam een halve gangster te zijn. We moeten toegeven dat dit zeker niet heeft bijgedragen tot de motivatie van het personeel.

Mijnheer de staatssecretaris, ik had graag een stand van zaken gekregen. Het lijkt mij ook voor u belangrijk te weten waar u staat en waar u heen wil.

Le président : Il a été décidé en Conférence des présidents de joindre ces interpellations même si elles ne portent pas exactement sur le même thème.

Nous passons à la deuxième interpellation.

De heer **Ferdy Willems** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, u merkt terecht op dat er toch enig onbegrip kan bestaan over het samenvoegen van deze interpellaties. Ik vermoed dat zowel de heer Van Peel als ikzelf het over iets anders willen hebben.

Een van de elementen van ongenoegen bij het NCOS en 11.11.11. is de traagheid in de werking van de administratie. Mijnheer Valkeniers heeft dit uitgebreid behan-

deld zodat ik het niet hoeft te herhalen. Mijn tweede en derde vraag zijn veel algemener en worden door zijn concrete vragen de facto geconcretiseerd. Na een jaar werking wordt gevraagd dat men ook daadwerkelijk begint.

Mijn interpellatie had eigenlijk vooral te maken met de 0,7%.

Ik zal me beperken tot de kern. Ik verwijs heel kort naar mijn maidenspeech die ik vorig jaar heb gehouden naar aanleiding van de regeringsverklaring. Ik heb hetzelfde thema behandeld in mijn betoog bij de begroting en in een hele reeks andere uiteenzettingen in dit Huis. Bij herhaling - en de herhaling is de moeder van de porseleinwinkel - hebben wij hier twee fundamentele uitgangspunten gehanteerd.

Ten eerste, mag ontwikkelingssamenwerking geen element zijn van politieke spelletjes. Daarbij aansluitend merk ik op dat wij zeer blij zijn dat u 0,7% van het BNP stelt als de te halen norm. Dat kan ons alleen verheugen. Wij zullen vanuit de oppositie onze rol spelen om al was het maar een klein steentje bij te dragen om dit te realiseren. Onze mogelijkheden zijn veel beperkter dan de uwe maar we willen onze kleine rol spelen.

Ten tweede, vinden wij dat een sterk verhoogde steun voor Ontwikkelingssamenwerking meer dan ooit nodig is. Ik ben in Dendermonde schepen voor Ontwikkelingssamenwerking en ik besef maar al te goed hoe moeilijk het is om het publiek daarvoor wakker te krijgen. Dat interesseert niet de massa mensen die het zou moeten interesseren. Nochtans is de ontwikkelingssamenwerking van fundamenteel belang. In de eerste plaats is ze rechtvaardig omdat alle mensen gelijkwaardig zijn ondanks alle mogelijke verschillen. Daarnaast is de armoede veroorzaakt door het Westen. Dat is de historicus in mij die wakker wordt. Historisch onderzoek heeft kort en goed uitgewezen dat de armoedegrens op heel deze wereld gelijk was voor de zestiende eeuw, het begin van het kolonialisme. Het onevenwicht tussen Noord en Zuid, China, Afrika, Zuid-Amerika en Europa, is een verschijnsel dat van hieruit is veroorzaakt. Bestrijding van de armoede is niet alleen nodig omwille van de rechtvaardigheid maar ook vanuit een welbegrepen eigenbelang. Als wij niet drastisch, keihard en radicaal de boeg omgooien, zou de eenentwintigste eeuw wel eens een eeuw van gruwel, oorlog en bloed kunnen worden. Het onrecht van de derde wereld zal men niet blijven slikken.

De facto stelt men vast dat de kloof vergroot. Ik bespaar u een hoop cijfers die u zelf ook kent. Vandaag las ik nog in de krant dat 158 Belgische economen het toch belangrijk vinden om op dit gegeven in te spelen. Mijn medewerker en ikzelf hebben vandaag geprobeerd die teksten

Ferdy Willems

in handen te krijgen maar ik heb ze nog niet. De persberichten zijn er echter duidelijk over dat zij een visie geven op het verminderen van de schuldenberg en zo meer. Misschien hebt u iets te zeggen in antwoord op wat die mensen schrijven.

Intussen heb ik echter zeer alarmerende berichten ontvangen over de 0,7%. Dat was de aanleiding voor mijn betoog. Ik citeer mijn bron want als ik dat niet doe neemt men mij dat soms kwalijk. Het gaat kort en goed om het blad van 11.11.11 en het NCOS. Wat staat daarin? Een eerste citaat is van de organisatie zelf: "De zelfs voorzichtige stijging van 0,35 naar 0,37% van het BNP die we voorstellen in ons memorandum voor de regering was niet haalbaar". Een paar regels verder lees ik: "Dat er in absolute cijfers een stijging zal komen van de uitgaven van Ontwikkelingssamenwerking is niet onwaarschijnlijk maar die stijging zal er volgens de voorspellingen van de Nationale Bank ook zijn voor het BNP. Daardoor dreigt Ontwikkelingssamenwerking procentueel opnieuw slecht te scoren". Dat is een algemene opmerking van het NCOS dat naar ik aanneem in deze materie beslagen is. In dezelfde publicatie las ik iets dat mij echt verontrust, namelijk dat Erik Derycke, in een vorig leven minister van Buitenlandse Zaken en nog vroeger uw voorganger, letterlijk zegt: "0,7% van het BNP zullen we ook tijdens deze legislatuur niet halen".

Dat is niet niks. Een paar regeltjes verder geeft hij hiervoor een oorzaak, namelijk een gebrek aan belangstelling. Hij zegt, ik citeer: "Velen kijken naar de sociale noden in België en zullen niet instemmen met een al te sterke verhoging. En wat politiek en maatschappelijk niet wordt gedragen, heeft weinig slaagkans."

Ik trakteer u nog op een derde citaat van Guido Dumont, kabinetschef van uw directe voorganger die eigenlijk precies hetzelfde zegt, ik citeer: "Het huidige klimaat is inderdaad niet erg gunstig om een al te sterke verhoging van middelen te rechtvaardigen." Ik had graag geweten hoe u op deze uitlatingen reageert want dit is niet bemoedigend.

Mijnheer de voorzitter, ik wil toch ook even een politieke vraag stellen. Als ik deze opmerkingen lees, stel ik mij de vraag - ik hoop dat u hierop negatief zult kunnen antwoorden - of de meerderheidspartijen nog steeds op dezelfde lijn zitten. Als ik mijnheer Derycke hoor zeggen dat hij niet denkt dat de 0,7% zal worden gehaald, vraag ik me af of dit een vaststelling is waarmee hij een andere richting uitgaat dan uzelf. Ik hoop van niet.

Staat de maatschappelijke draagkracht niet haaks op de realiteit die ik daarstraks heb geschetst? Dit thema scoort niet bij de publieke opinie alhoewel het dit wel zou moeten doen omdat het voor onze eigen veiligheid van fundamenteel belang is.

Als ik dit allemaal lees, heb ik de indruk dat de politieke middelmatigheid tot de politieke norm wordt verheven. Ik hoop andermaal dat u mij daarop negatief kunt antwoorden.

Mijnheer de staatssecretaris, ik had u de volgende vragen willen stellen. Mijn tweede en derde vraag hebben betrekking op een thema waarop de heer Valkeniers uitvoerig is ingegaan, zodat ik deze vragen niet nog eens moet stellen. Wel vernam ik graag nog welke concrete waarborgen u hebt voor de haalbaarheid van de uitgavennorm van 0,7% van het BNP? Dit is van fundamenteel belang.

De heer **Marc Van Peel** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik heb een aantal concrete vragen over het budget die in de lijn liggen van wat de heer Valkeniers heeft gezegd. Hoe concreter de staatssecretaris mij kan beantwoorden, hoe beter.

Wat het budget betreft, moet ik erop wijzen dat het budget in absolute cijfers stijgt maar in relatieve cijfers - in vergelijking met het BNP - daalt. Ik wil er ook op wijzen dat wij nu toch wel leven in een andere context inzake economische conjunctuur en budgettaire toestand. Ik wil de staatssecretaris er ook op wijzen dat naar aanleiding van een aantal incidenten - onder meer de dood van 58 Chinezen - zowel vanuit de oppositie als de meerderheid een aantal ronkende verklaringen worden afgelegd over enerzijds, eerlijke handelspraktijken en anderzijds, het belang van ontwikkelingssamenwerking.

De toch wel enigszins rooskleuriger economische en budgettaire situatie in deze legislatuur en onder meer het voorval met de 58 dode Chinezen vormen volgens mij toch wel voldoende argumenten om op het vlak van de ontwikkelingssamenwerking iets meer ambitie te vertonen. Ik kan leven met het feit dat u nu geen verklaringen moet afleggen over het behalen van de 0,7%. Een reëel stijgingspercentage lijkt mij politiek toch wel verdedigbaar. Ik had graag uw reactie hierop gehoord.

Wat het functioneren van onze instellingen op het vlak van ontwikkelingssamenwerking betreft, hebt u reeds een aantal keren verklaard - ik kom hierop niet terug - bedenkingen te hebben bij de hervormingen die tijdens de vorige legislatuur werden totstandgebracht, maar het belangrijk te vinden de hervormingen uit te voeren. De scheiding tussen enerzijds, de controle, de regelgeving en de administratie en anderzijds, de uitvoering - een scheiding waarvan de heer Valkeniers een fervent tegenstander is - is in ten minste de helft van de Europese landen de courante praktijk en krijgt geen kritiek.

Mijnheer de staatssecretaris, ik wens een aantal concrete vragen te stellen over de huidige stand van zaken. Is er op dit ogenblik overleg tussen DGIS en de andere directoraten-generaal van het departement van Buiten-

Marc Van Peel

landse Zaken ? Wie neemt voor DGIS aan het overleg deel ? Wanneer zal de bijzondere commissaris als volwaardig directeur-generaal kunnen werken ? Is het personeelskader van DGIS volledig volzet ? Dit is een vraag met betrekking tot de kwantiteit. De vragen inzake de kwaliteit werden reeds door de heer Valkeniers gesteld. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de benoeming van het aantal attachés ? Hoeveel attachés werken er ? Naar verluidt waren er problemen met de examens en is hun aantal onvoldoende. Quid inzake de deskundigen met bijzondere kwalificaties ?

Een andere vraag heeft betrekking op de strategienota's. Hoever staat het met de opmaak ervan ? De lijst van de concentratielanden is opgesteld. Toen ik de teksten van het debat inzake het overlevingsfonds erop nasloeg, schrok ik van de uitspraak dat men over de reële impact van het overlevingsfonds weinig kon zeggen. Men kan verwijzen naar het tekort aan meetinstrumenten. Als men echter een holistische benadering voorstaat, begrijp ik niet goed hoe men de ontwikkelingssamenwerking zal organiseren buiten de concentratielanden. Als men ontwikkelingshulp biedt aan niet-concentratielanden, ontbreekt de knowhow en zal men altijd terechtkomen bij kleine, punctuele projecten in een of ander land zonder verbanden met de werkgelegenheid, de economie, het milieu en de genderproblematiek. Het lijkt me logischer het overlevingsfonds toe te spitsen op de concentratielanden. Wat is uw standpunt terzake ?

Mijnheer de staatssecretaris, een andere reeks vragen handelt over de schuldenlast. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de volledige inventaris van de schuldenstock ? Wat gebeurt er met de jaarlijkse terugbetalingsverplichting van de lage-inkomenslanden met hoge schuld ? Beschikt u over ramingen van de reële actuele waarde van die vorderingen ? Wat is uw standpunt inzake de eis van een volledige kwijtschelding van de schulden van de lage-inkomenslanden ? Op welke manier werd de beloofde 800 miljoen frank voor schuldverlichting in het budget verwerkt ? Ik kan dit bedrag niet terugvinden in de begroting. Onder welke rubriek vinden we dit bedrag terug ?

Mijnheer de staatssecretaris, ik stel deze vragen omdat de dienst DGIS en de ontwikkelingssamenwerking uit de startblokken moeten geraken en functioneren.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, zoals door een van de interpellanten werd opgemerkt, worden hier inderdaad nogal wat zaken samengevoegd. Ik zal proberen zo goed en zo coherent mogelijk te antwoorden. Als ik iets vergeet, zult u mij dat ongetwijfeld signaleren.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Ik heb toch de indruk dat de interpellaties op hetzelfde neerkomen. Hoever zullen we geraken ? Zijn de middelen voorhanden om zover te geraken ?

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Ik zal proberen een samenhangend en overzichtelijk antwoord te geven en ook de individuele punten trachten te bespreken.

Mijnheer Valkeniers, u bent begonnen met een vraag over de bijzondere evaluator. Ik wil daar met alle plezier op antwoorden, maar volgende week hebt u hem uitgenodigd. Ik zal daarbij aanwezig zijn. Daarom stel ik voor dat ik op deze vraag nu niet uitvoerig antwoord. Het klopt dat er ten aanzien van de positie van de bijzondere evaluator nogal wat problemen zijn. Ik kan u verzekeren dat ik daarover heel wat nota's heb geproduceerd en dat ook ik daarover bezorgd was. We moeten samen met de evaluator een stand van zaken opmaken.

Ik ben op al zijn voorstellen om personeel te krijgen ingegaan, maar er zijn blijkbaar grote problemen om dit concreet aan te nemen. De secretaris-generaal, die u ook hebt uitgenodigd, zal u zijn kant van het verhaal geven. Ik stel voor om daar nu geen polemiek over te houden, want dan krijgt u van mij een eenzijdig verhaal. Het is beter dat we de verschillende aspecten te horen krijgen.

Wij hebben bij ons aantreden de BTC-wet aangetroffen, die op dat ogenblik volledig in werking was getreden en onder meer inhoudt dat vanaf zijn inwerkingtreding deze naamloze vennootschap van publiek recht een monopolie heeft op de uitvoering van alle bilaterale ontwikkelingsprogramma's en projecten. Op het ogenblik van mijn aantreden had de BTC wel een raad van bestuur en een directie, maar nog geen enkel personeelslid of misschien hooguit één of twee. Het was volstrekt onmogelijk om de wet op dat moment correct na te leven. We hebben toen twee mogelijkheden onderzocht. We konden een wetswijziging aanvragen, maar dat zou sowieso nog een hele overgangperiode met zich hebben gebracht. We konden ons ook beroepen op het principe van de continuïteit van het bestuur. Het beginsel van behoorlijk bestuur zal de wetgever ook wel in zijn achterhoofd hebben gehad toen hij vergat een overgangsbepaling in te lassen.

We hebben in overleg met alle betrokkenen voor de tweede oplossing gekozen, zodat onze ontwikkelingssecties en onze coöperanten ter plaatse konden blijven werken ter uitvoering van alle overeenkomsten die we met partnerlanden hebben gesloten. Geleidelijk is de BTC, volgens procedures die grotendeels waren bepaald voor de nieuwe regering was aangetreden, met de aanwerving van personeel gestart.

De BTC zit in een voorlopige positie. Dat kan ook niet anders. Men kon in het begin niet eenzijdig een personeelsformatie opleggen, terwijl het instrument, zowel in België als in de diverse partnerlanden, nog volop moest worden ontplooid. Dat zou onverstandig zijn geweest.

Eddy Boutmans

We gebruiken, in afspraak met de BTC, een regeling waarbij zij tijdelijk personeel in dienst nemen met inachtneming van de verplichting om de coöperanten van ABOS over te nemen, als zij dat uiteraard zelf wensen.

De BTC heeft momenteel 113 lopende projecten overgenomen.

Ik zal u even toelichten hoe dat in zijn werk gaat, om aan te tonen dat het om een ontzaglijk werk gaat. De wet bevat geen overgangsbepaling. Dat betekent dat de BTC niet in 25 maar in 38 landen alle projecten moet overnemen. Dat moet gebeuren door een missie ter plaatse te zenden en na te gaan, uiteraard in overleg met de administratie, wat de ontwikkelingsprestatie precies inhoudt, hoever de uitvoering eventueel al gevorderd is, wat de totale geraamde kostprijs is van die ontwikkelingsprestatie en wat de kostprijs is van het werk dat al is uitgevoerd en van datgene wat nog moet worden uitgevoerd.

Op basis van deze gegevens wordt een overnamecontract getekend. Zoals gezegd zijn er mij al 113 dergelijke contracten ter ondertekening voorgelegd, waarvan er al 96 effectief getekend zijn. Dat is een uitzonderlijk moeizaam en ook duur proces, maar het is de enige manier om die overgang conform de wet en het beheerscontract dat werd afgesloten voor ik deze functie opnam, te laten verlopen.

Er is nog een ander probleem. De BTC, wat de Belgische wetgever daarover ook mag beslissen, is een naamloze vennootschap van publiek recht met een sociaal doel maar is niet erkend als een volkenrechtelijke instelling. In ieder partnerland moet dus worden uitgemaakt wat het statuut is en hoe men de mensen die de BTC vertegenwoordigen kan laten werken. Zij hebben immers geen diplomatieke immuniteit zoals onze sectieleden - stilzwijgend en bij uitbreiding - wel kregen. Zij genieten dus bijvoorbeeld ook geen belastingvrijstelling op de aankopen die zij in onze partnerlanden doen. Dat maakt de zaken er niet eenvoudiger op. Het departement van Buitenlandse Zaken is verantwoordelijk voor het uitreiken van diplomatieke of dienstpaspoorten en voor het overleg met andere mogendheden over het statuut van dergelijke personeelsleden. Het heeft een hele tijd geduurd voor men een volledig inzicht had in de problematiek. In de meeste landen waar de BTC reeds actief is, heeft men een modus vivendi gevonden, maar de officiële regeling daarvan is eigenlijk pas vrij recent totstandgekomen, door middel van een "voorstel van uitwisseling van brieven", "un échange de lettres", waardoor België aan het partnerland voorstelt om de vertegenwoordigers van de BTC te aanvaarden, wat verbonden is met bepaalde kenmerken van hun statuut. Men hoopt dan dat het partnerland dat aanvaardt, wat naar verluidt meestal het

geval is. Hier en daar rijzen daarover wat vragen die dan moeten worden opgelost. Zoals gezegd is er ingevolge de Belgische wet geen belastingvoordeel in een of ander land. Alle verhoudingen in acht genomen verloopt dat allemaal vrij vlot.

Naast de 113 lopende projecten en naast het feit dat de BTC volop bezig is met het overnemen van alle programma's, zijn er tot op heden ook meer dan 560 beurzen overdragen aan de BTC. Het afhandelen van de in België toegekende studiebeurzen is immers ook een taak voor het BTC.

De procedures voor identificatie, formulering, uitvoering en evaluatie van de programma's en projecten zijn uitvoerig vastgelegd in het beheerscontract zoals ik het heb aangetroffen. Ik heb u al gezegd dat het een vrij ingewikkelde procedure is, maar de problemen die zich stellen hebben in hoofdzaak te maken met de overgang. Zodra dat is geregeld zal de BTC nog slechts nieuwe projecten moeten formuleren en uitvoeren. Uiteraard valt het administratieve en andere werk dat gepaard gaat met die overname dan weg. Niemand kan ontkennen dat deze overgang een groot probleem heeft gevormd. Misschien was het verstandiger geweest dat de wetgever een overgangsregeling had ingebouwd.

Ik kan enkel vaststellen dat dit niet het geval is. De BTC voert uit wat de wetgever heeft bepaald.

Wat het personeel betreft, kan ik u meedelen dat de BTC op dit ogenblik 122 personeelsleden in dienst heeft waarvan 70 in België. U hebt ook professor D'Haese uitgenodigd op diezelfde zitting. Ik ben trouwens van mening dat we over de praktische kwesties en de toestand in de BTC het beste met hem kunnen overleggen. Ik hoop dat er op dat ogenblik voldoende tijd en ruimte kan worden uitgetrokken om die discussie te voeren. Dit lijkt mij voor u inderdaad ook nuttig.

Ik kan u zeggen dat ik van mening ben dat alles waarschijnlijk trager verloopt dan men aanvankelijk had bedoeld. Naar mijn bescheiden mening zijn de eerste aanwervingen bij de BTC vrij traag afgehandeld. Misschien zijn we als administratie wel slecht geplaatst om dit te bekritisieren want het gaat bij ons niet veel vlugger. Een van de voordelen die deze structuur normaal kon hebben, was dat ze iets soepeler kon zijn in haar aanwervingsprocedures. Men heeft bij de BTC beslist iedereen via Selor aan te werven. Men had een enorm aantal kandidaten - ongeveer 1 800 - die allemaal werden gehoord. Dit heeft uiteraard enorm veel tijd gevegd. Voor de lopende aanwervingen is men afgestapt van deze procedure. Het heeft vrij lang geduurd vooraleer de BTC enige capaciteit bezat op organisatorisch vlak waardoor het mogelijk werd projecten af te werken.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de staatssecretaris, zult u mij schriftelijk meedelen in welke landen personeelsleden werken ?

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Ik zou u willen voorstellen die details aan professor D'Haese te vragen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Kunnen we die details schriftelijk krijgen ?

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Ik zal uw vraag aan professor D'Haese doorgeven.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : En over het statuut ?

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : In de wet en het beheerscontract zijn een aantal bepalingen terug te vinden over het statuut. Ik ben van mening dat we terecht hebben gewerkt met een overgangsfase. De redenen voor deze overgangsfase zijn duidelijk : de BTC moest worden opgestart en een hele reeks mogelijke personeelsleden uit het ex-ABOS hebben zich kandidaat gesteld voor zowel een functie van attaché als voor een functie bij de BTC. Trouwens, een groot deel onder hen vraagt zich nog steeds af wat ze nu het beste zouden kiezen. Dit maakt het ons ook niet gemakkelijk.

Dat heeft natuurlijk te maken met het financieel statuut en de aard van de functie zelf. De wet zegt dat de BTC ons een ondernemingsplan moet voorleggen voor 1 juni. Het lijkt mij logisch dat de personeelsbehoefte zo juist mogelijk bepaald wordt aan de hand van dat ondernemingsplan. Op 31 mei 2000 werd mij een ondernemingsplan voorgesteld. In onderling overleg zijn we tot de conclusie gekomen dat dit geen voldoening gaf. Ik wil erop wijzen dat dit opgesteld was door de directieorganen en goedgekeurd door de raad van bestuur van de BTC. Het gaf geen voldoening en ik heb in overleg met de bestuursorganen van de BTC een maand uitstel gegeven, tot 30 juni, voor het voorleggen van een definitief ondernemingsplan dat ik hoop te kunnen goedkeuren. Men heeft mij gezegd dat het klaar is en door de raad van bestuur werd goedgekeurd.

U weet dat ik daar vertegenwoordigd wordt door een regeringscommissaris. Het voorgestelde ondernemingsplan gaf ons geen voldoening maar na overleg waren we het daar eigenlijk ook over eens.

Ik weet dat het tweede ontwerp van ondernemingsplan intussen goedgekeurd is en ik verwacht het een dezer dagen. Voor de dekking van de beheerskosten, die uiteraard voor een groot deel uit personeelskosten bestaan, ontvangt de BTC gedurende de eerste drie jaar krachtens het koninklijk besluit en het beheerscontract

een provisionele bijdrage. De BTC verbindt zich anderszins tot het houden van een analytische boekhouding die ons in de mogelijkheid stelt om de beheerskosten, met inbegrip van de personeelskosten, te beoordelen.

Ik meen dat ik daarmee de belangrijkste vragen in verband met de BTC heb beantwoord. Ik wil duidelijk stellen dat er zeer geregeld overleg is tussen de administratie en de BTC en tussen mij of mijn kabinet en enerzijds, professor D'Haese, de dagelijks beheerder en anderzijds, de regeringscommissaris. Wij volgen de ontwikkelingen binnen de BTC zo nauwgezet mogelijk zonder, dit met respect voor de vrij grote autonomie die de wetgever wou voor deze naamloze vennootschap. Ik heb één keer gebruikgemaakt van mijn schorsingsbevoegdheid ten aanzien van een beslissing van de raad van bestuur van de BTC. Verder hebben wij steeds in overleg weten te handelen of heb ik gewoon de autonomie gerespecteerd.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de staatssecretaris, ik heb nog een vraag over de BTC. Is het juist dat in de raad van bestuur een aantal aanvullingen moeten gebeuren die uitblijven ?

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Dat klopt. De wet bepaalt dat er 12 bestuursleden zijn. De vorige regering had de raad van bestuur volgens de toen geldende visie op politieke dosering nauwkeurig samengesteld. Dat is voor niemand een geheim. Twee leden hebben krachtens de wettelijke bepalingen ontslag genomen wegens onverenigbaarheid, namelijk de heer Dallemagne, die nu deel uitmaakt van de PSC-fractie in de Senaat, en de heer Geens, die deel uitmaakt van de VLD-fractie in de Senaat. In de loop van de maand september heb ik de minister van Buitenlandse Zaken een voorstel gestuurd om tot vervanging over te gaan. Dat moet bij een door de Ministerraad goedgekeurd koninklijk besluit gebeuren. Ik hoop dat dit in de komende weken definitief rond zal zijn. Ik moet hier wel aan toevoegen dat het feit dat er twee vacatures zijn uiteraard niet belet dat het hele orgaan perfect wettelijk kan functioneren.

Dan kom ik bij het DGIS. De minister van Buitenlandse Zaken heeft het structuurbesluit op 26 januari 2000 ondertekend en het affectiebesluit op 15 mei 2000. Het structuurbesluit is eigenlijk de invulling van het organiek besluit dat in juni van vorig jaar was uitgevaardigd en waarin de opslorping van de administratie Ontwikkelings-samenwerking door het departement Buitenlandse Zaken werd vastgelegd. Ik heb er nooit een geheim van gemaakt dat ik daarvan geen voorstander was, maar ik aanvaard het zoals het is. Het structuurbesluit moet aangeven welke stoelen binnen het DGIS worden gecreëerd. Het affectiebesluit moet de vastbenoemde ambtenaren een plaats op die stoelen geven.

Eddy Boutmans

Ik ben het eens met de kritiek dat dit lang heeft geduurd. Misschien had het sneller kunnen gaan. Ten eerste, wijs ik er echter op dat tijdens de vorige regeerperiode reeds verregaande onderhandelingen hadden plaatsgevonden, maar dat de administratie noch de bevoegde minister een eindakkoord hadden kunnen bereiken. Over een aantal belangrijke functies was men het niet eens geworden. Ten tweede, is een nieuwe regering aangetreden met nieuwe leden die de dossiers opnieuw moesten instuderen. Bovendien trad deze regering in juli aan, niet het meest geschikte moment. Er is dus heel wat discussie geweest over de structuur en de affectatie. Persoonlijk meen ik dat de geest, de manier van werken, de onderlinge verhoudingen en de statuten op het departement Ontwikkelingssamenwerking, enerzijds en Buitenlandse Zaken anderzijds, zeer grondig verschilden. Die moeten nu bij elkaar worden gevoegd en bovendien wordt het ene bestuur aan het andere ondergeschikt gemaakt. Niet iedereen bij het ABOS is hier blij mee.

Bovendien heerste er op Buitenlandse Zaken een gevoel dat ze er iets bijkregen zonder te beseffen dat er ook andere opdrachten en een totaal andere doelstelling bijkwamen. Dit is gelukkig aan het veranderen. Buitenlands beleid is een ding en ontwikkelingssamenwerking is daar ongetwijfeld een aspect van, maar dan wel een aspect met een zeer specifiek doel. We hebben de taak ten dienste van onze partnerlanden, en meer bepaald van de mensen in onze partnerlanden, te staan. Ik neem aan dat iedereen het hiermee eens is.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Blijkbaar zijn ze dat bij het ABOS af en toe vergeten.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : In de praktijk ligt dat soms wat moeilijker en op Buitenlandse Zaken begrijpen ze dat niet altijd.

Over een aantal diensten is zeer grondig gediscussieerd. Om die reden hebben we een tijdje moeten wachten op het structuurbesluit en het affectatiebesluit.

Is het nu ideaal ? Wel, ik meen te begrijpen uit recente vergaderingen en verslagen die ik daarvan krijg dat men inziet dat bepaalde diensten, bijvoorbeeld de betalingen aan derden, die men absoluut wilde overhevelen naar DGA - zeg maar naar Buitenlandse Zaken -, misschien beter niet waren overgeheveld. Strategisch was dit geen juiste beslissing, want Buitenlandse Zaken had geen traditie van overdrachten aan derden. Dat is de rol niet van Buitenlandse Zaken. Wij dragen bij wijze van spreken meer dan 20 miljard frank over aan derden. Men heeft dat wat onderschat, denk ik, en men loopt daar nogal wat vertraging op. Nu, die dienst valt niet langer onder mijn bevoegdheid, dat zeg ik er toch maar bij. Ik bekritiseer dit niet. Ik denk dat nu door de geregelde overlegfases die we hebben toch een zeker begrip ontstaan is. Ik kan dit getuigen. Niet dat we het altijd over

alles eens zijn, maar er is toch een geest van begrip. In de toekomst moet dit wat meer in overleg en met meer begrip voor de specifieke opdracht van Ontwikkelingssamenwerking uitgevoerd worden. Misschien zijn er bij het voormalige ABOS ook mensen die wat meer begrip moeten hebben voor het feit dat de inschakeling zelf definitief beslist is.

Dit gezegd zijnde, maak ik me grote zorgen over deze ontwikkeling. De hele hervorming vraagt meer tijd dan we gehoopt hadden. Dan heb ik nog niets gezegd over de attachés waar de heer Van Peel zeer terecht een opmerking over had.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Ik had u hier graag samen met de minister voor Buitenlandse Zaken gezien.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer Valkeniers, ik probeer hier een serene en correcte uitleg te geven. Ik heb met geen woord naar de minister verwezen. Ik spreek over de bedrijfscultuur van Buitenlandse Zaken.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Ik had jullie hier graag samen gezien, zeggende : "Kijk, zover staan we vandaag. Dat zijn de problemen. Daar gaan we samen op die manier aan verhelpen". Dat had ik graag gezien.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Voor het overgrote deel gaat het hier over de interne afstemming binnen een administratie. Maak van een bewindsman geen dagelijks bestuurder van zijn administratie.

Ik denk dat het nu sterk verbetert. Volgende week hoort u hier trouwens de bijzondere commissaris. Ik denk dat zij u hier wel meer over zal kunnen zeggen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Hoe zit het met de uitgebluste mensen, waar men het over heeft ? Moeten er geen nieuwe mensen bijkomen ?

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Een aantal mensen van het ABOS worden gerekruteerd door het BTC. Natuurlijk moeten zij vervangen worden. Een aantal mensen van het ABOS hebben hun kandidatuur gesteld als attaché. Ook zij zullen op het Bestuur vervangen moeten worden. Dat kunnen we uiteraard pas doen als we weten wie weggaat. U weet dat ik voor de personeelszaken niet bevoegd ben. Ik heb daarin slechts inspraak, of beter gezegd, ik word volgens de wet betrokken bij het overleg. De procedures voor het in dienst nemen van personeel zijn sowieso zeer omslachtig.

Geheel buiten dit verband wordt nu gewerkt aan de hervorming van de hele Belgische federale administratie. Ik hoop dat men erin zal slagen om die wat vlotter te doen verlopen. Ik vestig er uw aandacht op dat wij verplicht zijn

Eddy Boutmans

om de aanwervingen te laten verlopen via het voormalige Vast Wervingssecretariaat, nu SELOR. Als zij zeggen dat ze pas binnen zes maanden examens kunnen afnemen, zijn wij daardoor gebonden. Dat was het geval met de attachés.

Wat de attachés betreft, zitten we duidelijk met een serieus probleem. Het kader dat vastgelegd werd voorziet in 82 attachés van 1e, 2e en 3e klasse. Er is bovendien een taalpariteit verplicht. De examens werden vertraagd. Een aantal mensen was naar de Raad van State getrokken nadat hen werd geweigerd deel te nemen aan de examens omdat zij eerder niet het examen van lange duur hadden afgelegd. Dat was een van de voorwaarden die onder de vorige regering gesteld werden. Examen van lange duur is een term die ook ik voor het eerst ontdekt heb.

Het is het toegangsexamen tot de administratie, waarmee je voor de rest van je leven in aanmerking komt voor bepaalde functies. Nu waren er in onze secties mensen die niet aan het examen moesten hebben deelgenomen, omdat Ontwikkelingssamenwerking altijd heeft gewerkt onder het statuut 67. Daarom waren er mensen die dat examen nooit hadden afgelegd, en al hadden zij twintig jaar praktijk in Ontwikkelingssamenwerking, toch konden zij niet deelnemen aan het examen voor attaché. Dat heeft zeer veel kwaad bloed gezet. Een aantal van die mensen is dus naar de Raad van State getrokken. De Nederlandstalige kamer van de Raad van State heeft hen afgewezen, terwijl de Franstalige kamer hen gelijk heeft gegeven. Dat zijn zaken waaraan ik natuurlijk niet veel kan veranderen. Op een bepaald ogenblik heb ik overwogen het hele examen open te stellen voor mensen die het examen niet hadden afgelegd, maar dan zouden we de hele procedure moeten herbeginnen, en dat zou nog lamentabeler geweest zijn. We hebben ons dan maar bij de feiten neergelegd.

Uiteindelijk hebben die examens plaatsgehad in de loop van de maanden februari tot en met mei 2000. Wat is nu het resultaat, want dat is toch het belangrijkste. Wij worden verondersteld 82 attachés in dienst te nemen, eigenlijk een belangrijk aspect van de hervorming. Van de Nederlandstaligen zijn er 32 geslaagde kandidaten, waarvan er 21 ook echt in dienst willen treden. 11 hebben gevraagd om in de reserve geplaatst te worden voor twee jaar, wat hun recht is, waarschijnlijk omdat ze hun eieren ook in de mand van BTC gelegd hebben. Van de 21 die hun kandidatuur hebben gesteld, zijn er 5 die krachtens het koninklijk besluit een stage van twee jaar moeten verrichten en 16 die naar het buitenland gestuurd kunnen worden, krachtens het besluit dat werd uitgevaardigd tijdens de vorige regeerperiode. Van die 16 Nederlandstaligen die we zouden kunnen uitzenden, zijn er 15 die ook het taalexamen hebben afgelegd - in één geval schijnt er een probleem te zijn. Daarna kunnen zij benoemd worden tot attaché, dus in het beste geval 15.

Aan Franstalige kant is de balans nog veel ongunstiger. Van de Franstaligen zijn er maar 17 geslaagden. 10 geslaagden hebben laten weten dat zij echt in dienst willen treden en 7 staan in de reserve. Van de 10 die aanvaard hebben, moeten er 3 een stage doen, en blijven er dus 7 die we in het buitenland kunnen benoemen. Van die 7 is er nog maar 1 die het examen Nederlands tweede taal ooit heeft afgelegd. Volgende week of de tweede week van juli 2000 worden die examens georganiseerd. Ik hoop dat al die mensen blij zullen geven van een voldoende kennis van onze taal.

Samengevat kan ik zeggen dat wij op dit ogenblik maximaal 22 attachés van de 82 kunnen benoemen.

U kunt mij dat nu wel verwijten, maar wij zoeken een oplossing voor dit probleem. Wij hebben in ieder geval al beslist een tweede examenronde te organiseren. Wij zijn op onze blote knieën bij SELOR gaan bidden opdat zij die zo snel mogelijk zouden willen organiseren. Deze tweede examenronde zal waarschijnlijk in september plaatsvinden. De toelatingsvoorwaarden werden ruimer omschreven. Men vraagt van de kandidaat dat hij een hoeveelheid ervaring heeft opgedaan binnen de administratie, maar dit mag nu in een ruimer kader worden bekeken. Zo zal men de ervaring, opgedaan in een NGO en dergelijke meer, kunnen invoeren. Ik kan niet anders dan samen met u vaststellen dat de situatie zeer zorgwekkend is, maar ik denk niet dat men mij dat kan verwijten. Wij zoeken naar een oplossing om zo snel mogelijk het aantal attachés aan te vullen.

Voor de posten die wij niet kunnen invullen, worden voorlopige oplossingen gezocht. Dat kan zeer eigenaardige situaties creëren. Wanneer men de huidige sectiehoofden, de mensen van statuut 67, op hun post laat en de secties voorlopig worden opengehouden, waarbij dus geen attaché wordt benoemd, oefenen vaak mensen die gezakt zijn in het attaché-examen de functie uit van attaché, terwijl zij in sommige gevallen een voor het examen geslaagde attaché als assistent hebben. Dit is toch allemaal niet vanzelfsprekend. In overleg met de administratie wordt hiervoor een oplossing gezocht.

Wat de 0,7% betreft, staat in de regeringsverklaring dat de regering een duidelijke ommekeer wil bereiken in de negatieve trend van de voorbije jaren, waarbij het percentage van het bruto nationaal product, besteed aan publieke ontwikkelingshulp, voortdurend daalde. In 1998 bedroeg dit percentage 0,35%, net zoals in 1997. Voordien was het altijd hoger, waarna zich een geleidelijke daling voordeed. U weet ondertussen dat het cijfer voor 1999 0,3% bedraagt. Ik heb u hierover reeds uitgebreid geïnformeerd, maar ik wil de volgende twee punten nog eens aanhalen.

Ik maak een onderscheid tussen het begrotingscijfer enerzijds - dat wel of niet stijgt - en een percentage van het bruto nationaal product anderzijds. De mensen be-

Eddy Boutmans

grijpen niet altijd - maar u natuurlijk wel - dat deze cijfers niet hetzelfde beduiden. Naargelang de groei van de economie en de sterkte van die groei, kunnen de begrotingscijfers en de eindcijfers sterk stijgen, hoewel zij toch een lager percentage vertegenwoordigen. Bovendien wordt het percentage niet alleen bepaald door de begroting van het subdepartement Ontwikkelingsamenwerking. Het percentage omvat het geheel van alle publieke uitgaven. Ons aandeel hierin bedraagt ongeveer tweederde, maar er wordt ook een zeer belangrijke bijdrage geleverd, enerzijds door Buitenlandse Zaken - dat zijn allemaal verplichte uitgaven, wat dus nauwelijks problemen doet rijzen -, en anderzijds door het ministerie van Financiën, de gewesten, de gemeenschappen, de provincies en de gemeenten. Worden deze uitgaven meegerekend komen wij voor 1999 uit op een percentage van 0,3%. Daarmee scoren wij uiteraard zeer slecht, maar ik wil nu geen discussie voeren over de vraag aan wie dat ligt. Het blijft een bijzonder onaangename vaststelling.

Ons budget, dat uiteraard nog werd vastgelegd door de vorige regering, bedraagt 600 miljoen frank meer dan dat van 1998. De oorzaak van de daling is dus niet hier te zoeken, vooral ook niet omdat het bestedingspercentage goed was. Staat u mij toe te zeggen dat onze administratie, bevolkt met zogenaamd gedemotiveerde mensen, in volle overgangperiode en bovendien bij een regeringswisseling, uiteindelijk toch niet slecht gepresteerd heeft.

Er schijnen wel twee berekeningswijzen te zijn, maar volgens een ervan gaat het over 93%. Dat is zeer goed. Er is dus een drastische daling op de andere departementen, meer bepaald op het departement Financiën, geweest.

U weet dat de begrotingsonderhandelingen voor 2000 hebben opgeleverd dat onze begroting gestegen is tot 24,4 miljard frank. Dat is een stijging met een goede 7,5% ten opzichte van de voordien begrootte 22,7 miljard frank. Ik heb het hier over de begroting, wat daarvan gerealiseerd wordt zullen we pas op het einde van het jaar weten. Dat is de sterkste stijging sinds vele jaren. Het is een stijging die aanzienlijk hoger ligt dan alle prognoses over de groei van de economie, van het nationaal product, en die normaal een redelijk stijgingsritme zouden moeten geven.

De vraag is natuurlijk hoe de andere departementen mee zullen evolueren. U weet dat er ook - dat raakt dan meteen op het terrein dat door de heer Van Peel werd aangehaald - een akkoord is over het feit dat er 800 miljoen schuldkijschelding wordt toegestaan. Over die schuld moet ik nog het volgende zeggen. We hebben de laatste jaren al langer zeer grote beloften op internationaal terrein beleefd met de uitermate omslachtige HIPC-operatie. Er komen maar een beperkt aantal landen voor in aanmerking. Voor een groot deel zijn ze, voor zover ze

zulke drastische operaties doorvoeren in hun publieke uitgave, zeer dikwijls gedwongen om scholen en ziekenhuizen te sluiten. Dat is mijns inziens ook geen goed beheer. Men begint nu ook in internationale instellingen in te zien dat dit misschien toch niet de goede aanpak is.

In allerlei internationale fora zijn verklaringen gedaan over een belangrijke inspanning voor schuldkijschelding van de armste landen. Men spreekt van een volledige schuldkijschelding. Er is die hele campagne, die ik een heel positieve campagne vind, van Jubilee-2000, in bijbelse geest. Men mag een grote voorwaarde niet uit het oog verliezen. Het moeten andere middelen zijn dan de middelen van ontwikkelingssamenwerking tot dan toe, want anders schiet men er niets mee op en gaat het om een verschuiving van de ene overdracht naar de andere. Als ik een miljard van u ontvang en ik geef u voor een miljard waarde ontwikkelingshulp, dan is dat een nuloperatie. Dat heeft geen zin. Als ik dat miljard intrek, maar ik scheld u een miljard kwijt, daar schiet u niets mee op. Het moet dus supplementair zijn. Ik ben daar op dit ogenblik vrij pessimistisch over. Dat is niet de richting die het uitgaat omdat de middelen er niet naast gelegd werden.

Wij hebben vorig jaar afgesproken dat wij 800 miljoen frank extra ter beschikking stelden. Daarvan is intussen de laatste 14 of 15 miljard, die ten aanzien van Mozambique nog openstonden, kwijtgescholden. Daarvoor bleek geen uitdrukkelijke begrotingspost te zijn gemaakt. U moet de minister van Financiën daar misschien eens over ondervragen, mijnheer Van Peel. Die beslissing is in ieder geval wel genomen. Daar moet ruimte voor gevonden worden op de begroting van Financiën. Ik heb daar verder uiteraard niet over te beslissen.

Deze week zijn de allereerste bilaterale besprekingen aangevat voor de begroting 2001. Uiteraard denk ik dat de regering bij het opstellen van die begroting, en u, parlementsleden, wanneer u daarover oordeelt, ervoor zullen moeten zorgen dat daarin de nodige voorzieningen worden getroffen om uit te voeren wat duidelijk in het regeerakkoord bepaald is. Daar staat niet in dat we in deze regeerperiode de 0,7% zullen bereiken. Er staat wel in dat we de trend drastisch gaan keren en dat we een aanzienlijke vooruitgang willen boeken. Uiteraard vormt de omvang daarvan ruimte voor discussie. Ik zal voor de maximale inbreng pleiten. Er is ook een planning opgesteld.

Ik kan u nog niet zeggen hoe onze begroting er zal uitzien. Dat is wat voorbarig. Voor mij is dit vanzelfsprekend een grote zorg. Het gaat uiteraard niet alleen om mijn begroting maar ook om de begrotingen van de andere departementen.

Ik ga nog even in op wat collega Valkeniers vroeg in verband met de 25 partnerlanden en hulp aan niet-partnerlanden. In de wet staat inderdaad partnerlanden;

Eddy Boutmans

ik zou liever spreken van concentratielanden, maar anderen vinden dat dan weer een slechte term. In de eerste plaats zijn we natuurlijk volkenrechtelijk verplicht om alle overeenkomsten na te leven die we in het verleden met de ontwikkelingslanden hebben afgesloten. Wij zullen dus nog vele jaren met meer dan 25 landen bilaterale samenwerking van staat tot staat hebben. Het zou volstrekt onaanvaardbaar zijn om verdragen niet meer na te leven omdat we onze wetgeving veranderen. Dat kan men niet doen. Dat is ook het probleem met de BTC die niet naar 25 maar naar 38 landen missies moet sturen. Nu is het wel de vraag of we met sommige landen geen afkoopregeling kunnen bekomen. Dat moet nog van naderbij bekeken worden. Het zou gaan om een snellere afbouw van de bilaterale samenwerking mits een of andere vorm van budgettaire overdracht. Dat is een idee dat ik lanceer omdat we beter de relatie met bepaalde landen zo snel mogelijk, op een correcte manier en in overleg met de betrokken landen, kunnen beëindigen als we toch niet duurzaam willen blijven samenwerken. Misschien is dat helemaal niet mogelijk. Het moet alleszins gebeuren in samenspraak met de betrokken landen.

De samenwerking uitdoven moet in ieder geval. Wij doen met die landen niets nieuws, niets waartoe we niet verplicht zijn, niets dat niet in akkoorden is bepaald. Met sommige projecten moet nog een aanvang worden gemaakt. Ik heb in Kameroen bijvoorbeeld een geheel nieuw gezondheidsprogramma ondertekend, dat de voortzetting is van een vroeger akkoord.

Met landen die definitief niet tot de concentratielanden horen, is wettelijk geen bilaterale samenwerking toegestaan. Ik mag met die landen geen overeenkomsten van staat tot staat aangaan, maar we mogen wel een heleboel andere zaken. Ten eerste kan de multilaterale samenwerking perfect programma's financieren die in niet-concentratielanden uitgevoerd worden. Ten tweede kan er wel indirecte samenwerking plaatsvinden door niet-gouvernementele organisaties, universiteiten, VVOB, APC, het Tropisch Instituut en anderen kunnen in niet-concentratielanden aanwezig blijven, dat in hun meerjarenplannen opnemen en in dialoog met ons laten goedkeuren. Geen enkel reglement zegt dat dat beperkt is tot die 25 landen. We leggen dat ook niet op. Er is wel in het overleg met de NGO's de neiging om projecten in landen met hogere inkomens te verminderen. Voorbeelden zijn Argentinië en Venezuela, waar nog altijd NGO's aanwezig zijn. Als we dat willen afbouwen rijst daar wel protest tegen, maar we willen het een beetje sturen, maar het is geen dwingende norm.

De beperking geldt ook niet voor noodhulp en humanitaire hulp.

De suggestie van collega Van Peel om het Overlevingsfonds te beperken tot de 25 landen zullen we in dit licht moeten bekijken. Dit is geen puur bilaterale aangelegen-

heid. Er is weliswaar een beperkt gedeelte bilaterale hulp dat onder die 25-landenregeling valt. Er zit echter ook multilaterale en indirecte samenwerking in. De specifieke wet op het Overlevingsfonds zegt daar niets over. Dit is dus een beleidsbeslissing. In de wet hebben we allerlei adviesorganen, dus ik ga niet zomaar zeggen wat ik ga beslissen. Ik vind dit geen onzinnige suggestie, maar er moet overleg over gepleegd worden.

Er was nog een vraag over de multilaterale organisaties. De lijst is vastgelegd bij koninklijk besluit van 27 april 2000. Moet ik de lijst voorlezen of mag ik ze u overhandigen? Als u mij daarvan ontslaat dan zal ik dat met plezier doen. Ik stel vast dat het een slordige lijst is. Als u daar genoeg mee neemt, geef ik ze u vandaag. Anders laat ik ze u schriftelijk bezorgen.

De heer **Ferdij Willems** (VU&ID) : Mijnheer de staatssecretaris, ik heb uiteraard goed geluisterd. De uiteenzetting over het verschil tussen het BNP en de begroting is een evidentie. Daarnaast stelt u - terecht - dat de 0,7% niet louter een aangelegenheid is die u rechtstreeks aanbelangt, maar dat het een punt voor de hele regering is.

Het moment om dit te pomen is niet slecht gekozen, vermits de begrotingsbesprekingen nu begonnen zijn. U zegt dat u een substantiële verhoging zal nastreven en dat u die 0,7% niet kan beloven. Dit lijkt me nogal vaag; met deze verklaring kan men alle kanten uit. Als ik het allemaal goed heb begrepen - en u mag me tegenspreken - dan is al wat u hebt gezegd een zaak van regering en parlement. U zegt eigenlijk dat we allemaal samen moeten streven naar de 0,7%. Juist op dit ogenblik moet de stem van Ontwikkelingssamenwerking doorklinken. Die stem is uw stem als staatssecretaris, maar ze is ook onze stem als parlement.

Met een motie van aanbeveling kan ik aan dit verlangen tegemoetkomen. Ik zal de motie even voorlezen en toelichten: "Gehoord de interpellaties van de heren Valkeniers, Van Peel en Willems; gehoord het antwoord van de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking; dringt de Kamer er bij de regering op aan de nodige maatregelen te nemen om nog tijdens deze legislatuur de uitgavennorm van 0,7% van het BNP te halen voor Ontwikkelingssamenwerking".

Collega's, deze motie is niet bedoeld om het de staatssecretaris politiek moeilijk te maken. Ze is integendeel als steun bedoeld. Mijnheer de staatssecretaris, wij praten hier zoveel over nieuwe politieke cultuur. Stel u voor dat, zoals ik het vraag, deze heel motie van aanbeveling ondertekend wordt door leden van meerderheid en oppositie. Dan pas hebt u een moreel gezag om namens iedereen die met deze materie begaan is, te spreken.

Ferdy Willems

Misschien ben ik weer naïef, het zij zo. Misschien heb ik de politieke vernieuwing niet goed begrepen. Als deze materie echt zo belangrijk is dat ze voor de 21ste eeuw fundamenteel zou kunnen zijn, dan zou ik het jammer vinden dat deze als steun bedoelde motie van aanbeveling traditioneel wordt ontkracht door een eenvoudige motie. Ik zal de motie nu indienen en iedereen mag ze mee ondertekenen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de staatssecretaris, blijkbaar moeten er nog heel wat problemen worden opgelost alvorens de verschillende diensten zullen functioneren.

Voorts merk ik op dat men enkele elementen over het hoofd heeft gezien. Zo werd bijvoorbeeld, wat het statuut van de afgevaardigden van de BTC betreft, niet voorzien in een overgangsregeling. Dat maakt alles er niet gemakkelijker op.

Vervolgens is er slechts sprake van tweeëntwintig attachés, terwijl er tweeëntachtig vereist zijn. De opmerking die ik daarnet heb geformuleerd in dat verband is terecht; het is duidelijk dat als dezelfde attachés eerst ook nog de BTC-aanvragen moeten controleren, zij hun werk nooit tijdig zullen klaar krijgen. Dat zal voor grote problemen zorgen.

Het verheugt mij dat wij op 12 juli alle verantwoordelijken terzake zullen ontmoeten in deze commissie en hen kunnen vragen hoe zij menen tegemoet te kunnen komen aan alle eisen en noden terzake.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, wellicht neemt u het mij niet kwalijk dat ik deze vergadering thans verlaat om opnieuw deel te nemen aan de vergadering van de commissie voor het Overlevingsfonds, waar de werkzaamheden moeten worden gesloten. Het is jammer dat er niet meer volksvertegenwoordigers aanwezig waren, maar hopelijk kan dit in de toekomst worden verholpen. Misschien kan worden ingegaan op het voorstel van de heer Van Peel, dat ertoe strekt dat ook fracties die niet zijn vertegenwoordigd, maar waarvan de leden veel belangstelling hebben voor de materie, daarin worden opgenomen.

Tot slot, nog een woord over de moties en in dat verband richt ik mij meer in het bijzonder tot de heer Willems.

Mijnheer Willems, volgens mij was er sprake van dat de fractievoorzitters zich zouden beraden in de Conferentie van voorzitters over het eventueel indienen van moties van aanbeveling. Voorlopig werd hierover echter nog niets beslist, ondanks het bestaande probleem omtrent de eenvoudige motie en de gemotiveerde motie.

U moet beseffen dat het voor ons erg moeilijk is om voorafgaand aan de geplande besprekingen een standpunt in te nemen.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de kwestie omtrent de moties getuigt van mijn akkoord met de heer Valkeniers.

Al is het onrealistisch om de eenvoudige motie af te schaffen, toch moet het mogelijk zijn in bepaalde materies. Er zijn trouwens precedentes op dat vlak.

Het moet mogelijk zijn bij de behandeling van bepaalde materies een stem te geven aan het parlement, zonder dat het niet-indienen van een eenvoudige motie betekent dat men de regering wil zien vallen.

Als de gemotiveerde motie mee wordt ondertekend door de heer Valkeniers, wordt dit beschouwd als een motie van wantrouwen ten opzichte van de regering. In die zin moet het Reglement worden gewijzigd.

Het nastreven van een aannemelijk stijgingspercentage lijkt mij een meer realistische doelstelling dan per se tijdens deze legislatuur iets te willen doorvoeren.

Het is wel logisch dat de inspanning wordt uitgedrukt overeenkomstig de economische rijkdom en de economische groei. Vandaar het procentueel karakter terzake.

Ik heb er moeite mee als bijvoorbeeld op de vraag wat de belangrijkste realisatie is van deze regering, Jos Gheysels in het weekblad Humo antwoordt dat het de aanzienlijke stijging is van het budget voor Ontwikkelingssamenwerking.

Dat is immers slechts de helft van het verhaal. Dergelijke gegevens zijn uiteraard steeds uitgedrukt in relatie tot het BNP.

Mijnheer de staatssecretaris, uiteraard bent u erfgenaam van wat in het verleden werd beslist. Inmiddels zijn wij echter een jaar later en lijkt het mij niet meer correct nog te verwijzen naar een aantal mistoestanden uit het verleden om te verklaren waarom de zaken nu moeilijk liggen.

Was de vorige politieke constellatie nog aan het bewind geweest, zou deze aangelegenheid wellicht nog drie of vier maanden werk hebben geleverd. Ik houd er rekening mee dat u thans in een nieuwe politieke constellatie werkt. De waarheid gebiedt mij echter te zeggen dat het niet alleen een kwestie was van het verzoenen van de bedrijfscultuur met de ambtelijke cultuur, maar dat het ook ging om het voeren van een politiek debat.

Er is ook een politiek debat gevoerd waardoor de invulling van die hervorming maanden vertraging heeft opgelopen. Ik denk niet dat u het alleen kunt wijten aan het feit dat twee bedrijfsculturen moesten worden samengevoegd. De bepaling van de invulling van het DGIS moest in overleg met de staatssecretaris gebeuren, maar men kan daar in meer of mindere mate assertief in zijn.

De heer **Ferdie Willems** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik wil toch even enkele frustraties kwijt. Ik zit hier al een jaar. Dat spelletje met de eenvoudige moties duurt nu al een jaar. Men gaat het regelen, maar men doet niets. De administratieve molen maalt langzaam, maar de politieke molen blijkbaar nog langzamer. Nadenken mogen wij hier niet. Dat is voor de paarden. Met welk circus zijn we eigenlijk bezig ?

Wij dienen een motie in die zaken steunt waarvan de regering zelf erkent dat ze moeilijk liggen en onaangenaam voor de staatssecretaris zijn. Hij vraagt bijna impliciet om hem te steunen. Of we nu tot de meerderheid of de oppositie behoren, wij hebben allemaal dezelfde zorg.

Als men dan een voorstel indient dat het doel kan dienen, blokt men het netjes af. Dit zijn archaïsche, middeleeuwse toestanden. Wat zitten wij hier eigenlijk te doen ? Dit is geen parlement. Dit is geen democratie. Dit is een circus.

De **voorzitter** : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Marc Van Peel en Jacques Lefevre en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van de heren Jef Valkeniers, Ferdie Willems en Marc Van Peel

en het antwoord van de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, vraagt de regering :

- dringend de hervorming van het ABOS af te werken door het DGIS te voorzien van het nodige personeel en hiervoor een strak tijdsschema te hanteren;
- de specificiteit van ontwikkelingssamenwerking binnen het ministerie van Buitenlandse Zaken te garanderen;
- een prioriteit te maken van de reële afbouw van de schuldenlast van de minst ontwikkelde landen."

Une première motion de recommandation a été déposée par MM. Marc Van Peel et Jacques Lefevre et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de MM. Jef Valkeniers, Ferdie Willems et Marc Van Peel

et la réponse du secrétaire d'Etat à la Coopération au développement, demande au gouvernement :

- d'achever dans les meilleurs délais la réforme de l'AGCD en dotant la DGCI du personnel nécessaire et en respectant, à cet effet, un calendrier strict;

- de garantir la spécificité de la coopération au développement au sein du ministère des Affaires étrangères;

- de faire du démantèlement effectif de la dette des pays les moins développés une priorité."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Ferdie Willems en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van de heren Jef Valkeniers, Ferdie Willems en Marc Van Peel

en het antwoord van de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, dringt er bij de regering op aan de nodige maatregelen te nemen om nog tijdens deze legislatuur de uitgavennorm van 0,7% van het BNP te halen voor ontwikkelingssamenwerking."

Une seconde motion de recommandation a été déposée par M. Ferdie Willems et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de MM. Jef Valkeniers, Ferdie Willems et Marc Van Peel

et la réponse du secrétaire d'Etat à la Coopération au développement, insiste auprès du gouvernement pour qu'il prenne les mesures nécessaires pour que la norme de 0,7% du PNB pour la coopération au développement soit réalisée sous la présente législature."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Leen Laenens en de heren André Frédéric en Jef Valkeniers.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Leen Laenens et MM. André Frédéric et Jef Valkeniers.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Interpellatie van de heer Marc Van Peel tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "het Europees voorzitterschap" (nr. 440)

Interpellation de M. Marc Van Peel au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "la présidence européenne" (n° 440)

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik zou de interpellatie kunnen ontwikkelen en wij zouden een interessant tweegesprek kunnen houden. Bovendien zou ik een motie kunnen indienen zonder dat er een eenvoudige motie op volgt. Ik denk echter aan de voorbereiding van het Europees voorzitterschap vanuit Ontwikkelingssamenwerking. Mijnheer de staatssecretaris, bent u op 12 juli aanwezig bij de hoorzitting ?

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Ja, ik zal bij die hoorzittingen aanwezig zijn.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Kunnen we het erover eens zijn dat we het aspect van het voorbereiden van het Europees voorzitterschap vanuit het oogpunt van Ontwikkelingssamenwerking op 12 juli bespreken ? Ik wil er nu ook op ingaan.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : De heer De Belder heeft daar eigenlijk weinig mee te maken. Het zou misschien verstandig zijn om dat nu te behandelen.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijn vraag was eigenlijk eenvoudig. Tijdens de bespreking van uw beleidsnota werd door verschillende fracties vastgesteld dat er eigenlijk te weinig aandacht was voor de voorbereiding van het Europees voorzitterschap wat het luik Ontwikkelingssamenwerking betreft. U hebt toen gezegd dat het belangrijk is dat wij daaraan de nodige aandacht zouden besteden. Wij zijn er voorstander van om dit realistisch te benaderen en de wereldhervorming inzake Ontwikkelingssamenwerking niet even aan de agenda te plaatsen naar aanleiding van het feit dat België voorzitter wordt van de Europese Unie. Een aantal haalbare doelstellingen lijken ons echter wel realistisch. Wij denken bijvoorbeeld aan het beter afstemmen van het ontwikkelingsbeleid van de Unie op dat van de verschillende lidstaten. Dat is immers iets waar we regelmatig op stoten. Een specifieke Belgische inbreng zou een concrete invulling van de grotere betrokkenheid die het Europees ontwikkelingsbeleid toebedeelt aan het maatschappelijk middenveld kunnen zijn. Ook de problematiek van Centraal-Afrika zou ter sprake kunnen komen. Verder is er de concrete invulling van handelspreferenties voor de armste landen. Het lijkt ons belangrijk om een paar concrete doelstellingen te hebben die men tijdens het Europees voorzitterschap wil bereiken. Is er sedert ons debat daarover van een maand geleden vooruitgang geboekt ? Wat is de stand van zaken met betrekking tot de voorbereiding ? Wat zijn uw speerpunten ? Ik geef u mijn belangrijkste aandachtspunten maar ik neem aan dat u daar uw eigen opinie over hebt. Hebt u hierover al contact gehad met uw Europese collega's van Ontwikkelingssamenwerking, concreet ter voorbereiding van het voorzitterschap ? Hoe is DGIS daarmee bijvoorbeeld bezig ? Op welke manier bent u betrokken bij de coördinatiecel die het Europees voorzitterschap voorbereidt ? Op die vragen had ik graag een antwoord gekregen.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer Van Peel, zoals in de beleidsnota stond, dachten wij dat we de bijzondere aandachtspunten voor ons voorzitterschap in overleg met de andere leden van de trojka moesten vastleggen. Ik heb met een paar medewerkers begin deze maand de Franse minister van Ontwikkelingssamen-

werking bezocht om daarover overleg te plegen. Ik moet nu opletten dat ik geen diplomatiek incident veroorzaak. Op dat ogenblik hadden wij nog geen zeer goed omschreven doelstellingen van het Franse voorzitterschap vernomen, wel een aantal intenties. Men wou onder meer de schuldproblematiek zeker aan de agenda plaatsen.

Donderdag 29 en vrijdag 30 juni 2000 vindt in Parijs, op initiatief van het Franse voorzitterschap, een colloquium plaats over de specificiteit en de identiteit van de Europese ontwikkelingssamenwerking. Ik heb van de gelegenheid gebruikgemaakt om een afspraak te maken met de Zweedse en Franse collega's.

Ondertussen ontving ik een lijst van de Franse prioriteiten voor de Ministerraad die in november zal worden gehouden. Deze voorlopige agenda bevat in hoofdzaak volgende punten : humanitaire hulp, veiligheid van het humanitair personeel, verband tussen noodhulp, rehabilitatiehulp en ontwikkeling, armoede en overdraagbare ziekten, strijd tegen antipersoonsmijnen, coördinatie en complementariteit. Dit laatste thema, dat steeds terugkeert, is heel belangrijk. Hoe kunnen wij ervoor zorgen dat de verschillende hulpinstrumenten beter op elkaar worden afgestemd ? Wij hebben daarover in Europees verband reeds een aantal discussies gehad. Telkens wanneer ik in het buitenland een van onze secties bezoek - zoals vorige week nog in Benin - ook naar aanleiding van de ACP-conferentie, probeer ik van onze sectiehoofden te vernemen hoe de coördinatie ter plaatse verloopt. Ik ben gelukkig u te kunnen zeggen dat de coördinatie te Benin schitterend verloopt. Er worden inderdaad heel geregeld coördinatievergaderingen gehouden met alle daar aanwezige Europese vertegenwoordigers. Ook de Canadese en de Amerikaanse vertegenwoordigers worden hierbij geregeld betrokken. Er wordt ook overleg geregeld met de EU-vertegenwoordiging en met de daar in het land aanwezige NGO's. In Benin schijnt dus alles - wat wordt bevestigd door verschillende andere bronnen en gesprekspartners - goed te verlopen, in tegenstelling tot een aantal andere landen waar de coördinatie zeer gebrekkig verloopt. Dit punt staat dus opnieuw op de agenda.

In de agenda werd ook het Franse begrip van codéveloppement en migratie opgenomen. Ik heb de indruk dat de Franse collega van plan is om het verband tussen migratiestromen enerzijds en ontwikkeling anderzijds, of tussen de aanwezigheid van migranten enerzijds en ontwikkelingssamenwerking anderzijds, als een van de hoofdpunten te beschouwen. Ik vind dit geen slecht thema.

Zelf pleeg ik overleg met een aantal NGO's om een programma uit te werken om de hier aanwezige migranten - ik spreek dus niet over illegalen, maar wel over

Eddy Boutmans

gevestigde migranten - beter te betrekken bij de samenwerking met hun land van oorsprong. Het komt mij dus eigenlijk goed uit dat het Franse voorzitterschap dit als een belangrijk thema beschouwt en daarover een colloquium organiseert, ergens medio juli. Ik ben er ook op uitgenodigd ben en zal er waarschijnlijk naartoe gaan. Ik heb nog geen informatie over de prioriteiten van de Zweedse collega, maar ik hoop hem vrijdag daarover te kunnen spreken.

Wij hebben ook een aantal besprekingen gehad met het ACP-secretariaat in Brussel. De relatie met de ACP-landen vormt een zeer belangrijk onderdeel van de Europese ontwikkelingssamenwerking. Dit past ook in het raam van het nieuwe verdrag, dat ik vorige week ben gaan tekenen en ik ben er zeer trots op om als eerste ondertekenaar de geschiedenis in te gaan. De relatie met de ACP-landen bevat heel wat thema's die vooralsnog slecht zijn uitgewerkt, of waarin nog een onvoldoende visie bestaat over hoe alles precies moet verlopen. Deze materie

moet een belangrijk punt worden bij de komende Europese overleggronden en voorzitterschappen en wij moeten ons er goed op afstemmen. Wij hebben op 5 juli, dus volgende week, een overleg met de NGO-federaties over welke prioriteiten zij graag tijdens ons Europees voorzitterschap zouden willen behandeld zien.

Voorlopig zijn we van plan een aantal thema's of activiteiten op de agenda te plaatsen. Ik geef ze u ter informatie, want er is al wel overleg geweest, maar het kan zijn dat het nog verandert.

Ten eerste, transparantie van de Europese ontwikkelingssamenwerking, en dat is nog iets anders dan coherentie en coördinatie. Ik denk dat er namelijk weinig zicht is op de werking van het Europees ontwikkelingsbeleid, het Europees ontwikkelingsfonds en de andere budgetten. Transparantie schijnt daar een belangrijk probleem te zijn.

Ten tweede, de relatie met de ACP-landen in het kader van het nieuwe akkoord, onder meer het REPAS, de Regionale Economische Partnerschappen.

Ten derde, de samenwerking met conflictlanden. Tijdens de laatste vergadering van de Europese Ministerraad hebben we gezien dat er nogal wat meningsverschillen bestaan, niet zo zeer op theoretisch gebied, maar wel dikwijls op praktisch gebied. Wat moeten we precies doen en wat moet onze houding zijn tegenover landen waar - eufemistisch gesteld - een conflict woedt? Meestal gaat het om oorlog, ofwel een klassieke oorlog, ofwel een niet-klassieke oorlog. Het zou goed zijn dat overleg beter uit te bouwen.

Ten vierde, de relaties met de civiele samenleving, zowel bij ons - de NGO's - als in onze doellanden.

Ten slotte zullen we zeker het belangrijke milieuthema op de agenda plaatsen. Daarover heb ik echter ook nog niet definitief beslist. Dit alles sluit aan bij wat het definitieve doel zou moeten zijn van onze ontwikkelingssamenwerking, namelijk het bestrijden van armoede.

Wij hebben beslist dat de permanente vertegenwoordiging van DGIS bij de Europese Unie zal worden versterkt met een attaché, maar we zullen daarin ook beperkt zijn door de problemen van aanwerving die ik u daarstraks heb uitgelegd. Ik denk echter dat we daar in ieder geval een attaché zullen benoemen, evenals een aantal bijkomende stagiaires of tijdelijke personeelsleden.

Wij nemen ook ten minste één expert van hoog niveau in dienst. Behalve de 7 experts die reeds zijn vastgelegd hadden wij in totaal 15 experts van hoog niveau gebudgetteerd en voor hen de profielen omschreven. Dat bleef zeer lang geblokkeerd op het niveau van de inspecteur van Financiën, die bezwaar maakte tegen een aantal zaken. Intussen is daarover uitvoerig met hem overlegd. Mits een beperkte herschrijving van een aantal van die profielen en vooral een beperking van hun opdrachten in de tijd, hebben we nu groen licht gekregen voor die aanwerving. Dat zal ons misschien in staat stellen het daarstraks geschetste personeelsprobleem enigszins op te vangen.

Zoals u vraagt, wordt inderdaad in DGIS een inter-directietaakgroep opgericht, onder leiding van D40, de multilaterale samenwerking van de verschillende diensten en het kabinet op dit gebied.

Ik wil u eraan herinneren dat België eind mei volgend jaar gastland zal zijn voor de conferentie van de MOL - de minst ontwikkelde landen -, die wordt georganiseerd in Brussel in het kader van de UNCTAD. In de eerste plaats gebeurt dit in samenwerking met de Europese Unie, maar België zal daarin, gezien het voorzitterschap, uiteraard een belangrijke rol spelen.

Het moet nog praktisch worden uitgewerkt en de mogelijkheden moeten nog worden onderzocht, maar we denken ook nog een colloquium te organiseren, onder andere over de gedecentraliseerde samenwerking. Daarmee bedoel ik de samenwerking van de gedecentraliseerde besturen in de partnerlanden enerzijds, en onze gedecentraliseerde besturen anderzijds.

Op binnenlands niveau voeren we in overleg met de Vereniging van Steden en Gemeenten een experiment uit inzake gedecentraliseerde besturen. Dit is een interessant onderwerp dat op Europees niveau kan worden aangekaart.

De steun aan de economische private sector in de partnerlanden zal worden geagendeerd. De belangstelling voor deze steun is groot, niet alleen bij de partnerlanden maar ook bij ons. Ik hoop dat we tegen het colloquium reeds meer duidelijkheid zullen hebben over de concrete uitwerking van dit beleid.

Eddy Boutmans

Mijnheer de voorzitter, ik ben me ervan bewust dat dit slechts een voorlopig antwoord is maar wens te beklemtonen dat we reeds verder staan dan de Franse voorzitter zes maanden geleden stond.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Ik steun het voorstel van een gezamenlijk standpunt tegen landen in oorlog en tegen migratielanden.

Mijnheer de staatssecretaris, u hebt gesproken over de voorbereidingen van het voorzitterschap op ambtelijk niveau. Mijn vraag had veeleer betrekking op de specifieke voorbereidingen van de regering. Zult u als staatssecretaris deel uitmaken van de coördinatiecél ter voorbereiding van het voorzitterschap ? Heel wat aspecten van het beleid hebben immers een interdepartementaal karakter.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Op dit ogenblik ben ik geen lid van de coördinatiecél.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Kan dat in de toekomst veranderen ?

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Dat wordt onderzocht. Ik ben niet de enige die er geen deel van uitmaakt.

Le **président** : En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Marc Van Peel en Jacques Lefevre en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Marc Van Peel

en het antwoord van de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, vraagt de regering :

- de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking nauw te associëren bij de voorbereiding van het EU-voorzitterschap;

- bij de voorbereiding van het Belgische voorzitterschap van de EU de nodige aandacht te besteden aan het luik ontwikkelingssamenwerking en meer in het bijzonder met betrekking tot de volgende punten :

1. de complementariteit tussen het ontwikkelingsbeleid van de Unie en dat van de lidstaten;
2. Centraal Afrika;
3. de betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld in het Europees ontwikkelingsbeleid;
4. de concrete invulling van de handelspreferenties voor de armste landen;

5. de relatie tot landen in oorlog;

6. de relatie tot landen met veel migranten op ons grondgebied."

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Marc Van Peel et Jacques Lefevre et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Marc Van Peel

et la réponse du secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement, demande au gouvernement

- d'associer étroitement le secrétaire d'Etat à la Coopération au développement à la préparation de la présidence de l'UE;

- d'accorder, dans le cadre de la préparation de la présidence belge de l'UE, l'attention nécessaire au volet de la coopération au développement et, en particulier, aux points suivants :

1. la complémentarité entre la politique en matière de coopération au développement de l'Union et celle des États membres;

2. l'Afrique centrale;

3. l'association de la société civile au processus européen de coopération au développement;

4. la définition concrète des préférences commerciales pour les pays les plus pauvres;

5. les relations avec les pays en état de guerre;

6. les relations avec les pays comptant de nombreux migrants sur notre territoire."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Leen Laenens en de heren André Frédéric en Dirk Van der Maelen.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Leen Laenens et MM. André Frédéric et Dirk Van der Maelen.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.55 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 16.55 heures.*